

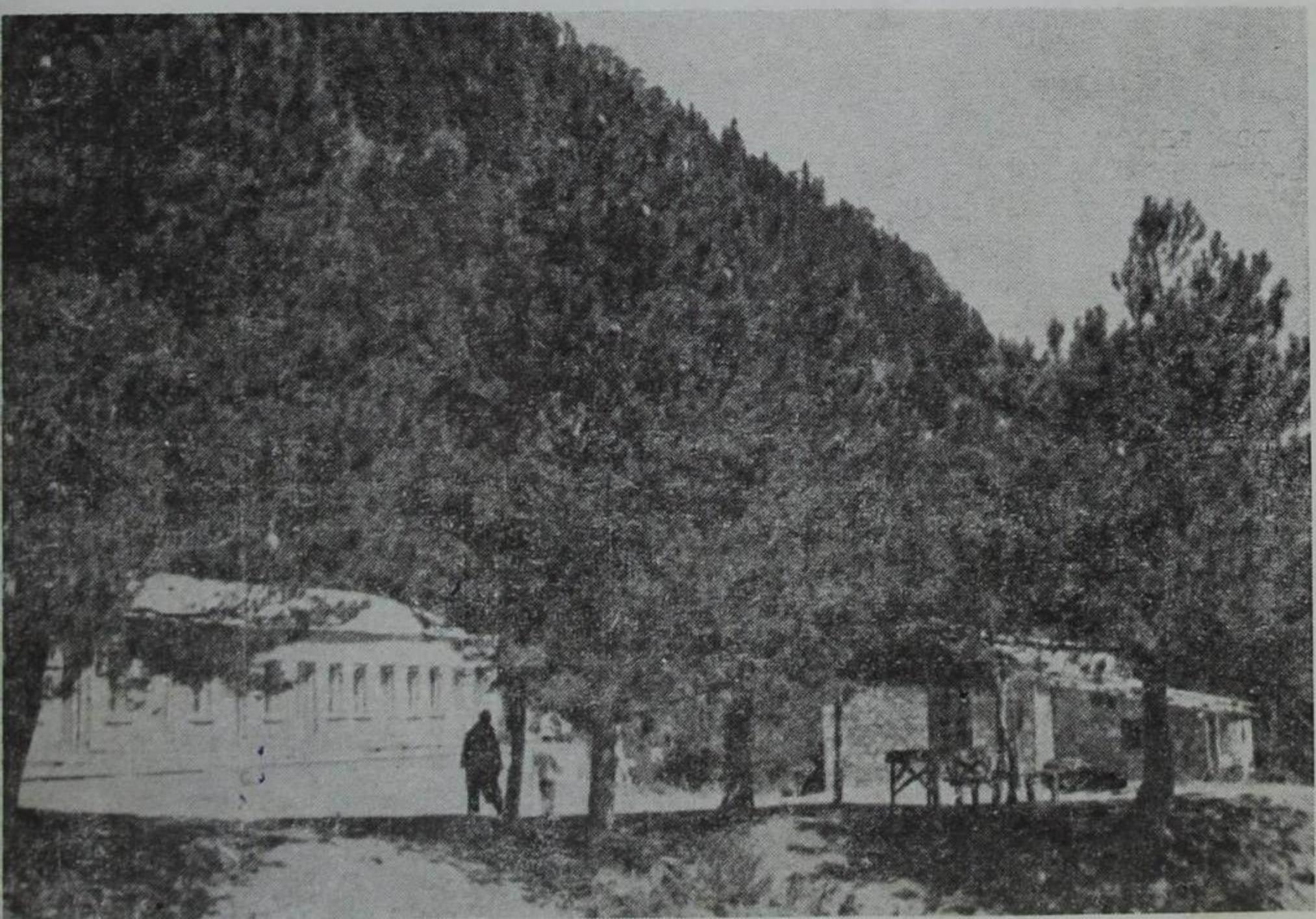
ΚΩΝΙΤΣΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΩΝΙΤΣΗΣ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1962

ΕΤΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 4

ΚΩΝΙΤΣΑ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Έκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις ύπό τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «Ο ΑΩΟΣ»

ΓΡΑΦΕΙΑ : Βύσσης καὶ Καΐρη 2 — Ἀθῆναι.

Υπεύθυνοι κατὰ Νόμον :

Ἐπὶ τῆς ὅλης : **N. K. Τσάκας**, Ἀχαρνῶν 168 — Ἀθῆναι.

Τυπογραφείου : **Χρ. Χρονόπουλος**, Θήρας 6 — Ἀθῆναι.

Μόνιμος ἀνταποκριτὴς ἐν Κονίτσῃ : **Αναστ. Εύθυμίου**

Ἐμβάσματα εἰς κ. **Γεώργιον Δόβαν**, ὁδὸς Ἀμπλιανῆς 6 — Ἀθῆναι

Ἐτησία συνδρομὴ

Ἐσωτερικοῦ Δραχμαὶ 60.— Ἐξωτερικοῦ Δολλάρια 6.—

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΛΟΥΤΡΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

Αμάραντος «Ισβορος», ἡ γνωστὴ εἰς ὅλους μας ἀκριτικὴ καὶ ἐν πολλοῖς μαρτυρικὴ Κοινότης μὲ τὰς θαυμασίας φυσικὰς καλλονάς της; τὸ ύγιεινότατον κλῖμα της, τὰ πλούσια καὶ κρυστάλλινα νερά της, τὸ θαυματουργὸν ἀτμοθεραπευτήριόν της, τὸ ἀπέραντον δάσος της μὲ τὰ πλούσια θηράματα, τοὺς ἐργατικοὺς καὶ φιλόξενους κατοίκους της. Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῶν μετὰ τῆς Ἀλβανίας συνόρων κειμένη αὗτη ἔδεινοπάθησεν ἐπὶ μακρόν, τόσον κατὰ τὴν εἰσβολὴν καὶ μετέπειτα ἀποχώρησιν τῶν Ἰταλῶν καὶ Ἀλβανῶν τὸ 1940, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἔχθρικὴν κατοχὴν καὶ μεταπολεμικῶς κατὰ τὸν ἀνταρτοπόλεμον. Οἱ ἀμιγῶς Ἑλληνικὸς καὶ ἀκραιφνῶν πατριωτικῶν αἰσθημάτων πληθυσμὸς του πολλὰ στερούμενος, ἔχει τὸ πικρὸν παράπονον, ὅτι παρ' οὐδεμιᾶς κοινωφελοῦς δργανώσεως ἔτυχεν ἀρωγῆς, τὸ δὲ

μοναδικόν του αἴτημα τῆς συνδέσεώς του μετὰ τῆς Κονίτσης, δι’ ἀμαξιτῆς ὁδοῦ, δὲν ἔτυχε τῆς προσηκούσης προσοχῆς.

Δικαιολογημένα παράπονα ἔχουν ἐπίσης οἱ ἀκρίται κάτοικοι τοῦ Ἀμαράντου, διὰ τὴν μὴ εἰσέτι σύνδεσίν των μὲ τὸ δίκτον ἡλεκτροφωτισμοῦ, διὰ τὴν μὴ ἐνισχυσίν των μὲ σιτηρὰ καὶ ζωοτροφίας κατὰ τοὺς δυσχερεῖς μῆνες τοῦ βαρυτάτου διὰ τὸ ὑψόμετρον χειμῶνος, διὰ τὴν μὴ ἐπαρκῆ ἐνίσχυσιν ἐκ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κτηνοτροφίας καὶ πτωχῆς γεωργίας των. Καὶ ὅμως οἱ ἡρωϊκοὶ Ἀμαραντιῶτες παραμένουν προσκολλημένοι εἰς τὴν ὄλιγην καὶ πτωχὴν πάτριον γῆν, τὴν ὅποιαν συγκρατοῦν μὲ ἀναχώματα διὰ νὰ μὴ τὴν ξεπλύνουν αἱ βροχαί, προσδοκοῦντες καλυτέρας ἡμέρας.

Π. Ζάκ.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΩΤΕΡΗ ΛΥΣΗ

Σᾶς εἶναι γνωστό, πώς ό κ. Σενχόλτζερ είδικός 'Ελβετὸς ἐμελέτησε πρὸ ὀλίγου καιροῦ τὸ θέμα τῆς τοποθετήσεως ἀνάμεσα στὴ μονὴ Στομίου καὶ Γκαμήλας τελεφερίκ. Γιὰ τὸ ἕδιο θέμα, πρὸ ἡμερῶν στὴ Νομαρχία Ἰωαννίνων ἔλαβε χώρα σύσκεψη διαφόρων ἀρμοδίων παραγόντων.

Μεταξὺ ἄλλων ό κ. Σενχόλτζερ προβλέπει τὴ σύνδεση τῆς Μονῆς Στομίου μὲ τὸ Δημόσιο δρόμο Ἰωαννίνων-Κονίτσης, δι' αὐτοκινητοδρόμου καὶ ξενοδοχεῖο κοντὰ στὴ Μονὴ Στομίου. Γιὰ τὸ δρόμο αὐτὸ καὶ τὸ ξενοδοχεῖο, προϋπολογίζεται δαπάνη τῆς τάξεως τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

'Η δαπάνη αὐτὴ δὲν εἶναι μεγάλη.

"Ομως ἐμεῖς ἔχουμε νὰ προτείνουμε μιὰ ἄλλη προσφορώτερη λύση. Πιὸ οἰκονομικὴ ἄλλὰ καὶ πρὸ παντὸς λύση ποὺ ἀξιοποιεῖ κατὰ τὸ μέγιστο δυνατὸ τὶς φυσικὲς ὡμορφιὲς τῆς περιοχῆς αὐτῆς.

'Αντὶ δρόμου, προτείνομε φράγμα στὸν Ἀῶν καὶ ἀντὶ τὸ ξενοδοχεῖο νὰ γίνῃ κοντὰ στὴ Μονὴ Στομίου, ὅπου οὕτως ἡ ἄλλως ὑπάρχει σύμερα (μὲ τὶς προσπάθειες τοῦ καλόγερου) ἔνας θαυμάσιος ξενώνας, νὰ γίνῃ κάτω ἀπ' τὸ Κάστρο, κοντὰ στὸ προτεινόμενο φράγμα, ἀκριβῶς στὸ σημεῖο ὅπου θὰ μπορῇ τοῦτο νὰ ἔχῃ τόσο τὴν ἔξαισία θέα τῆς χαράδρας μὲ τὴ λίμνη, ὃσο καὶ τὴ θέα τοῦ Κάμπου τῆς Κόνιτσας.

Σὲ γενικὲς γραμμὲς ἡ προτεινόμενη λύσι ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Τὸ φράγμα θὰ κατασκευασθῇ ἑκατὸ μέτρα πιὸ πάνω ἀπὸ τὴ Γούβα, ἀκριβῶς στὸ δεύτερο ἀσκηταριό. Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Τύμφης, κατεβαίνει πρὸς τὸ ποτάμι ἔνας τεράστιος γρανίτινος ὅγκος. 'Ο ὅγκος αὐτὸς πέφτει μέσα στὸ ποτάμι κάθετα καὶ ἔχει ὑψος στὸ σημεῖο αὐτὸ περισσότερο ἀπὸ ἑκατὸ μέτρα. 'Αφήνει ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν ἐντύπωση ὅτι ἀποτελεῖ τὸ φυσικὸ ἀντίκρυσμα ἐνὸς φράγματος. 'Ογδόντα - ἐνενήντα μέτρα πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν ἕδια πλευρὰ ὑπάρχει ἔνας παρόμοιος γρανίτινος ὅγκος.

Τὸ φράγμα θὰ κατασκευασθῇ διὰ τῆς κατακρημνίσεως (μὲ ἐκρηκτικὲς ὕλες) βράχων ἀπὸ τὴν ἀπέναντι πλευρά. Πραγματικά, στὸ σημεῖο αὐτό, ἀπὸ τὴν πλευρὰ τοῦ Λάζαρου, κρέμονται ἑκτεταμένοι τεράστιοι βράχοι ποὺ μὲ τὴν παραμικρότερη ὥθηση, θὰ φθάσουν στὴ κοίτη τοῦ ποταμοῦ ἀσφαλῶς καὶ θὰ ἐνσφργνωθοῦν ἀνάμεσα στοὺς δυὸ γρανίτινους ὅγκους τῆς ἀπέναντι πλευρᾶς. Οἱ φυσικὲς κλίσεις τοῦ ἐδάφους εἶναι τέτοιες, ὡστε ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐπιχειρήσεως νὰ εἶναι ἔξασφαλισμένη 100ο). 'Η μέση τοῦ φράγματος θὰ πρέπει νὰ ὑπερβῆ τὰ 70 - 80 μέτρα πλάτος, τὸ ὑψος τοῦ φράγματος τὰ ἑκατὸ μέτρα.

Καμμιὰ δαπάνη μεταφορᾶς μπαζῶν. 'Η μόνη δαπάνη θὰ εἶναι οἱ ἐκρηκτικὲς ὕλες καὶ πιθανὸν ἡ ἐπίστρωσις ἐκ γκρὸ - μπετὸν τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ σὲ μιὰ ἔκταση σημαντική, γιὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ διαφυγὴ νεροῦ κάτω ἀπὸ τὸ φράγμα, τουλάχιστο τὰ πρῶτα χρόνια, γιατὶ εἶναι βέβαιο, πὼς γρήγορα θὰ ἔχουμε προχωρήση στὸ σημεῖο αὐτό, καὶ ἀνέβασμα τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ. Τὸ σύνολο τῆς δαπάνης αὐτῆς δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὶς 300.000 δρχ.

Μὲ τὸ φράγμα θὰ σχηματισθῇ μιὰ τεράστια ὡραιότατη λίμνη, ποὺ θὰ

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΩΝ ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΙΤΩΝ

ΑΠΟ ΑΘΗΝΑΣ ΕΙΣ ΚΑΣΤΑΝΙΑΝΗΝ ΤΗΝ 24-7-62

"Αξαφνα ό αρχηγὸς τῆς ἐκδρομῆς φώναξε. Παιδιά! Κάμε τε τὸ σταυρό Σας! Φθάσαμε. Ο "Αη Γιάννης φάνηκε. Τὸν βλέπομε. Μᾶς βλέπει. Μᾶς τραβάει καὶ μᾶς χαμογελάει. Νά! Μπροστά του στέκονται σᾶν ἄγια Τράπεζα τὰ μάρμαρα τοῦ ξεπροβούσμοῦ.

Κάτι κινεῖται ἐκεῖ στὰ Μάρμαρα. Ναὶ βγῆκαν τὰ παιδιὰ ἀπ' τὸ χωριὸν νὰ μᾶς προϋπαντήσουν. Μάθανε πῶς πᾶμε ὀλοταχῶς γιὰ τὸ χωριὸν καὶ χαίρονται μικροὶ μεγάλοι. Ή συγκίνησι ἀρχισε νὰ μεγαλώνῃ ὅταν ἀκούστηκε δεξιὰ στὸ Βουρκοπόταμο ἡ καμπάνα νὰ κτυπᾷ. Χτυποῦσε χαρμόσυνα καὶ ρυθμικὰ ἡ καμπάνα τῆς ἀγίας Παρασκευῆς τοῦ Κερασόβου γιὰ τὸν ἐσπερινὸ τῆς μεγάλης ἔορτῆς τοῦ χωριοῦ.

φθάνει στὶς ὑπώρειες τοῦ λόφου ὅπου εἶναι τὸ Μοναστῆρι. Καὶ ἀντὶ αὐτοκινήτου, στὸ μοναστῆρι θὰ φθάνη βενζινάκατος. Παροχειεύοντες, ἀπὸ τὸ ὑψος τῶν 100 μέτρων τὸ νερὸ τοῦ ποταμοῦ, σὲ εἰδικὸ κανάλι ἐλαχίστης κλίσης καὶ ἀργῆς ροῆς, πρὸς τὴν πλευρὰ τῆς Κόνιτσας, θὰ ἔχουμε ἔνα ὑδάτινο δρόμο, πεντακοσίων μέτρων ποὺ θὰ φθάνη μέσα στὴν Κόνιτσα, ἀπ' ὅπου μπορεῖ νὰ ξεκινάῃ ἡ βενζινάκατος γιὰ τὸ Μοναστῆρι. Φυσικὰ δίπλα στὸ κανάλι αὐτὸ θὰ σχηματισθῇ αὐτοκινητόδρομος. Στὸ σημεῖο ὅπου θὰ συναντᾶ τὸ κανάλι τὸ φράγμα, θὰ χτισθῇ τὸ ξενοδοχεῖο. Ή θέση αὐτὴ εἶναι ἀληθινὰ μεγαλόπρεπη. Προσηλιακή, εὐάερη, μοναδικὴ στὴν 'Ελλάδα γιὰ χειμερινὴ καὶ θερινὴ διαμονή. Πρὸ παντὸς ἔχει τὸ προσὸν ὅτι θὰ βρίσκεται κοντὰ στὴν Κόνιτσα.

Δὲν προχωρῶ σήμερα περισσότερο στὴν ἀνάπτυξη ὅλων τῶν πλεονεκτημάτων τῆς παραπάνω προτεινομένης λύσης τοῦ φράγματος κλπ. γιατὶ εἶναι ὄλοφάνερα σχεδόν.

Πάντως γιὰ νὰ μὴ θεωρηθῇ ἡ λύση αὐτὴ μύθευμα σᾶς ἀναφέρω ὅτι ἔνα παρόμοιο σχέδιο πραγματοποιήθηκε μὲ πλήρη ἐπιτυχίᾳ πρὸ τεσσάρων ἔτῶν στὴν Κίνα, ὅπου μετατοπίσθηκαν πολὺ μεγαλύτεροι ὅγκοι βράχων καὶ χωμάτων μὲ ἀτομικὲς ἐκκρήξεις, γιὰ τὸ σχηματισμὸ φράγματος.

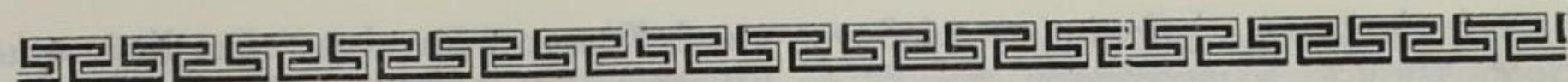
Τὸ ἔργο εἶναι πραγματικὰ μεγαλειῶδες. Καὶ εἶναι γνωστὸ ὅτι γιὰ μεγάλα ἔργα χρειάζεται τόλμη, θάρρος καὶ φαντασία.

"Ἄς τὸ προσέξουν οἱ ἀρμόδιοι. "Ἄς τὸ μελετήσουν. Κι' ἀς φιλοδοξήσουν νὰ συνδέσουν τὸνομά της μ' αὐτὴ τὴ Μεγαλόπρεπη 'Ιδέα.

'Ο ἀγαπητὸς δήμαρχος τῆς Κόνιτσας, μὲ τὸν ὅποιο μιλήσαμε πάνω σ' αὐτό, χωρὶς δισταγμὸ υἱοθέτησε ὀλόψυχα τὴν λύση αὐτῆς.

Παιδιά! φωνάζει ὁ ἀρχηγός. Μὴ ξεχνᾶμε τὰ ἄγια Μάρμαρα τοῦ "Αη Γιάννη! Ο δρόμος ἀλλαξε γιὰ τὸ χωριό, ἀλλὰ ὁ πόνος, τὰ ἀναστενάγματα καὶ τὰ δάκρυα μένουν κολλημένα ἐκεῖ στὰ Μάρμαρα καὶ περιμένουν μὲ ἀγωνία νὰ γυρίσουν ὅλα τὰ παιδιὰ που ξεπροβόδισαν οἱ μανοῦλες. 'Αξίζει λοιπὸν ὅταν μὲ τὸ καλὸ γυρίσουμε στὴν 'Αθήνα νὰ στείλωμε μιὰ κολώνα μαρμάρινη μὲ πυρσὸ νὰ φέγγη ἀπὸ τὰ Μάρμαρα γιὰ τοὺς ἐπανερχομένους ταξιδιῶτες.

Περνοῦμε τὴν Κοτσιά. Νά! τὰ γίδια τοῦ χωριοῦ μας. Σάμπως βλέπω τὴν Κανούτα μου λέει μιὰ χαριτωμένη ἐκδρομήστρια. 'Αλήθεια! Καὶ γὼ βλέπω τὴν Σιούτα μας. Νὰ καὶ ἡ Κουτσοκέ-

ΚΟΝΙΤΣΑ ΚΑΙ ΛΕΣΚΟΒΙΚΙΝΟΙ ΤΟΥΡΚΑΛΒΑΝΟΙ

•Υπό ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΣΟΥΡΛΑ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ

A

Στά 1918 πού βρισκότανε έξοριστος στή Νάξο ό αείμνηστος Χρηστοβασίλης συνέθεσε ένα διήγημα άναφερόμενον είς τήν παλιά ιστορία τῆς πόλεως Κονίτσης, άλλα συνδυασμένον και μὲ ένα συνταρακτικὸν γεγονὸς τὸ δόποιον ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ ἐνθρονισμοῦ τὸ πρῶτον τοῦ Σπυρίδωνος, ως Μητροπολίτου Κονίτσης.

Τὸ διήγημα αύτὸν ἐπιγραφόταν «Τὸ ἀμάρτημα τοῦ Παπαγιώργη». Τὸ

ρατη, λέγει ἡ ἄλλη και τὸ αὐτοκίνητο ἀλλάζει τόπο.

Ἄπο πάνω μας εἶναι τὰ κανάλια και τὰ πλάγια μὲ τὶς πέρδικες ἀλήθεια βρὲ παιδιά! κάτι εγινε ἐδῶ πέρα σᾶν φύγανε τὰ παιδιά στὰ ξένα, λὲς και τὰ κορίτσια τοῦ χωριοῦ μας εγιναν πέρδικες και λούζονται στὰ πλάγια περιμένοντας νὰ γυρίσουν τὰ ἀγόρια ἀπ' τὰ ξένα. Τέρμα ό καλὸς ό δρόμος στὸ γεφύρι τῆς Πυρσόγιαννης και στρίβωμε γιὰ τὸ χωριό μας δεξιὰ ἀγγομαχῶντας τὸ αὐτοκίνητο στὸν ἀνήφορο ὅσο νὰ βγῆ στὴ ράχη και νὰ φανῇ τὸ χωριό μας.

Νάτο τὸ χωριό μας! Ζήτω βρὲ παιδιὰ νάτο τὸ χωριό μας. Τὰ μάτια κολλημένα τὸ ένα δῶ και τ' ἄλλο ἔκει, ψάχνανε νὰ βροῦνε ποῦ εἶναι ἡ ράχη και τὸ «κελί». Τὰ μαντήλια πέρναν ἀπ' τὰ μάτια τὸ μερτικό τους ποὺ

Γιάννινα Χωριό, Κόνιτσα Κασαμπᾶς

(Χαρακτηριστικὴ ἔκφρασις τῶν Τούρκων τῆς Κόνιτσας)

παρέδωκε ό ἀείμνηστος Ἡπειρωτογράφος στὴν ταπεινότητά μας ἐν χειρογράφῳ, κατὰ τὴν περίοδον καθ' ἥν εἶχομεν τὴν τιμὴν νὰ διευθύνωμεν τὸ Πεντατάξιον Διδασκαλεῖον τῶν Γιαννίνων.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐγκρίτου Περιοδικοῦ «Η Κόνιτσα» ύπὸ τοῦ Συλλόγου Κονίτσης, μὲ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ φλογερῷ συνεπαρχιώτου Τάκη Παπαδημούλη, ἔφερε στὴ θύμησή μας και

βγαίναν σᾶν μαργαριτάρια.

Περνοῦμε τὸν "Αη Θανάση και τὸν "Αγιο Κωνσταντίνο φθάνουμε στὴν περίφημη καρυδιὰ τοῦ Κύρκα.

Μπροστά μας κόσμος μαζωμένος μᾶς περιμένει μὲ τὸ στόμα ἀνοιχτὸ στὸν "Αη Νικόλα.

Κατεβαίνομε πηδηχτὰ και γελαστά.

Γειά σας και καλῶς σᾶς βρήκαμε! Καλῶς τὰ παιδιά μας, καλῶς τοὺς λεβέντες μας.

Και τὰ φιλιὰ τῆς ἀγάπης και τοῦ καλωσορίσματος πέρνουν και δίνουν. "Ολοι μαζὶ κινῆσαν γιὰ τὸ ἀμελικό. "Άλλη προϋπάντησι ἔκει. "Ηταν μαζεμένα τὸ ένα πάνω στὸ ἄλλο τὰ κορίτσια τοῦ χωριοῦ μας και οἱ μανάδες ποὺ περίμεναν μὲ ἀνοιχτὲς ἀγκάλες.

Γιάννης Καλογήρου

τὸ κατὰ τὴν μακρυνθῆκείνην περίοδον παραδοθέν μας χειρόγραφον τοῦ ἀειμνήστου Ἡπειρωτογράφου Χρηστοβασίλη, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν παληὰν ἴστορίαν τῆς πόλεως τῆς Κονίτσης.

Τὸ παραδίδομεν καὶ ἡμεῖς μὲ τὴν σειράν μας εἰς τὴν δημοσιότητα ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ «Ἡ Κόνιτσα».

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ περιγραφὴ εἶναι μακροσκελής καὶ κουραστικὴ εἰς πολλὰ σημεῖα μὲ πλατυασμούς, προσαρμόσαμε τὸ περιεχόμενόν του πρὸς τὰς στήλας τοῦ περιοδικοῦ.

Θὰ ἀφίσουμε δηλαδὴ εἰς μὲν τὰ σημαντικώτερα σημεῖα τῆς περιγραφῆς τὸν ἕδιον τὸν Χρηστοβασίλη νὰ μᾶς μιλήσει αὐτολεξεί, θὰ διατυπώσωμεν ὅμως συνοπτικῶς τὰς γνώμας του ὡς πρὸς τὰ δευτερεύοντα σημεῖα τῆς περιγραφῆς του. "Ἄσ ἀκούσωμε ἦδη ἐν πρώτοις πληροφορίας του ἀναφερομένας εἰς τὴν παλαιὰν ἴστορίαν τῆς πόλεως Κονίτσης.

II

Ἡ Κόνιτσα εἶναι ἡ πρωτεύουσα τῶν μαστοροχωριῶν, δηλαδὴ τῆς Ἐπαρχίας ποὺ βγάζει τοὺς πλειότερους χτίστας τῆς Ἑλλάδος, γιατὶ οἱ χτίστες λέγονται γενικῶς καὶ Μαστόροι ὅχι μόνο στὴν Ἡπειρο, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλη τὴν χέρση Ἑλλάδα.

Τὸν καιρὸν τῆς Τουρκιᾶς ἡ Κόνιτσα ἦταν ἔδρα Καϊμακάμη, εἶχε Πρωτοδικεῖο, Μοίραρχο Χωροφυλακῆς καὶ "Ἐλληνα Μητροπολίτη.

Εἶχε καμμιὰ ἔξακοσαριὰ σπίτια, τὸ λίγο πλειότερα Ἑλληνικὰ καὶ τὸ λίγο λιγότερα Τούρκικα ἢ τὸ σωστότερο Τουρκοελληνικά, μὲ τρεῖς χιλιάδες ψυχὴς ἀπάνω κάτω καὶ μὲ ὄψη πλειότερο χωριοῦ παρὰ πόλης.

Ἄλλ' οἱ Τούρκοι τῆς Κόνιτσας θεωροῦσαν τότε τὴν Κόνιτσα πόλη καὶ τὰ Γιάννινα χωριὸ καὶ ἔλεγαν κομπαστικὰ «Γιάννινα χωριό, Κόνιτσα Κασαμπάς».

Πρὶν ἀπὸ διακόσια πενήντα χρό-

νια ἡ Κόνιτσα δὲν εἶχε οὔτε Καϊμακάμη οὔτε Ἀρχιερέα καὶ οὔτε ἔνα Τουρκό στὰ σπλάχνα της, ἀλλ' ἥτανε ἔνα χριστιανικὸ χωριὸ ἀπὸ τὴν μιὰ ἀκρη ὡς τὴν ἄλλη πέρα καὶ πέρα, ἐπειδὴ ὅμως τοὺς χριστιανοὺς κατοίκους τῆς Κόνιτσας τοὺς πίεζαν πολὺ καὶ τοὺς τυρανοῦσαν οἱ γειτόνοι τους οἱ Λεσκοβικινοί, ποὺ ἥταν χρόνια πρωτήτερα Τουρκεμένοι, ὑπέφεραν πολύ, ἀλλὰ βαστοῦσαν κι' ἔμεναν ἀκλόνητοι στὴν πίστη τῶν πατέρων τους, μ' ὅσο κι' ἀν ὑπέφεραν.

Δυστυχῶς ὅμως, μιὰ μέρα πέρασαν ἀπὸ τὴν Κόνιτσα καμμιὰ σαρανταριὰ Λεσκοβικινοὶ Τουρκαρβανῖτες πηγαίνοντας πρὸς τὰ Ζαγοροχώρια γιὰ πλιατσικολόϊ, κι' ἐπειδὴ τὸ ποτάμι τῆς Κόνιτσας δὲν εἶχε τότε τὸ γεφύρι, κι' ἥταν πολὺ κατεβασμένο ἀπὸ τὶς βροχές, δὲν μπόρεσαν νὰ τὸ περάσουν κι' ἀναγκάστηκαν νὰ μείνουν στὴν Κόνιτσα.

Ἐμειναν μιά, δυό, τρεῖς μέρες στὴν Κόνιτσα ἔτρωγαν κι' ἔπιναν τὰ καλύτερα φαγητὰ καὶ τὰ καλύτερα κρασιά, ἀλλὰ βλέποντας στὸ τέλος ὅτι τὸ ποτάμι ὅλο καὶ κατέβαζε καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ περάσουν εύκολα γιὰ τὰ Ζαγοροχώρια, ρίχτηκαν νὰ πλιατσικολογήσουν τὴν Κόνιτσα καὶ νὰ γυρίσουν γρήγορα στὰ σπίτια τους φορτωμένοι.

Ἄλλ' οἱ Κονιτσιῶτες ἀντιστάθηκαν καὶ μὲ ξύλα, μὲ λιθάρια καὶ μ' ὅτι ἀρματα εἶχαν καὶ τοὺς σκότωσαν ὅλους.

Αὐτὸς ὅμως θὰ ἔφερνε τὴν τέλεια καταστροφὴ τῆς Κόνιτσας ἀμα θὰ μαθεύονταν στὸ Λεσκοβίνι τὸ φονικὸ πούχε γίνει.

Τότε οἱ Κονιτσιῶτες γιὰ νὰ γλυτώσουν τὴν καταστροφὴ καὶ τὸν βέβαιο θάνατο, προσκάλεσαν κρυφὰ τὸν Σιέχη τοῦ Τεκὲ τοῦ Πρεμετιοῦ, που ἐνεργοῦσε τὲς ἔξωμοσίες τῶν Χριστιανῶν καὶ Τούρκεψαν ὅλοι.

Κι' ὅταν ὕστερα μαθεύτηκε ὁ φόνος τῶν Λεσκοβικινῶν διεκήρυξε ὁ Σιέχης πῶς ὅτι εἶχαν κάμει οἱ Κονιτσιῶτες ὡς χριστιανοὶ ἥτανε λησμονημένο καὶ

συμπαθισμένο τώραπού ἔγιναν Τοῦρκοι, καὶ πῶς ἀν ἥθελαν οἱ Λεσκοβικίνοι νὰ πάρουν τὸ αἷμα τους ἀπὸ τοὺς Κονιτσιῶτες θὰ εἶχαν νὰ κάμουν μὲ τὸν Σιέχη καὶ μὲ ὅλο τὸ Πρεμέτι, κι' ἔτσι οἱ Λεσκοβικίνοι κάθησαν στ' αὐγά τους καὶ δὲν ταράχθηκαν πλειά.

Γενόμενοι ὅμως Τοῦρκοι οἱ Κονιτσιῶτες διετήρησαν κρυφά, ὡς ἔνα διάστημα δύο γενεῶν τὴν χριστιανικότητά τους, καὶ χωρὶς νὰ χαλάσουν τὶς ἐκκλησιές τους ἢ νὰ τὲς μεταβάλουν σὲ τζαμιά, ἀλλὰ λίγο λίγο μὲ τὸν καιρὸν ἀπόγιναν Τοῦρκοι καὶ διατήρησαν μονάχα ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ τὸ σεβασμὸν πρὸς κάθε Χριστιανικὸν Ἀγιωτικὸν καὶ πρὸς τοὺς Παπάδες μας καὶ φερόντανε ἥπια πρὸς τοὺς Χριστιανούς.

"Ἐτσι λοιπὸν σ' ἐποχὴ ποὺ δὲν ὑπῆρχαν Γιατροὶ ὅχι μονάχα στὴν Κόνιτσα, ἀλλ' οὔτε καὶ στὰ ξακουστὰ Γιάννενα ἀκόμη, οἱ μόνοι Γιατροὶ ἦταν οἱ Παπάδες Μὲ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ καὶ Χριστιανοὶ καὶ Μωαμεθανοὶ ἔτρεχαν στὶς ἐκκλησιές καὶ στοὺς Παπάδες, κι' ἔτσι οἱ Τουρκοκονιτσιῶτες διετήρησαν ὡς τὰ τελευταῖα τὴν Χριστιανική τους συνήθεια νὰ προστρέχουν στὶς ἐκκλησιές καὶ στοὺς Ἀγίους μας, ὅταν ἀρρώσταιναν, κι' ὅχι στὰ τζαμιά τους καὶ στοὺς Χοτζάδες τους.

Τοῦρκοι λοιπὸν Κονιτσιῶτες ἀρρώσταινοντας ἔταζαν καὶ προσέφεραν λάδια κηριὰ καὶ λαμπάδες στὶς ἐκκλησιές, παράγγελναν λειτουργιὲς καὶ προσφορὲς καὶ προσκαλοῦσαν Παπάδες στὰ σπίτια τους καὶ τοὺς διάβαζαν εὔκες καὶ παρακλήσεις γιὰ νὰ γενοῦν καλά.

Γι' αὐτὸ καὶ ἀπ' ὅλους τοὺς Ἑλληνοεξωμότες οἱ Κονιτσιῶτες ὅχι μονάχα δὲν μισοῦσαν τοὺς χριστιανούς, ἀλλὰ τοὺς ἀγαποῦσαν καὶ τοὺς προστάτευαν.

Αὐτοὶ προσκάλεσαν ἀπὸ διάφορα χωριά Χριστιανοὺς ποὺ βρίσκονται σήμερα στὴν Κόνιτσα, τοὺς ἔχτισαν σπίτια, τοὺς ἐβοήθησαν, κι' ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπὸ πενήντα χρόνια καὶ

πλειότερα τὰ σπίτια τῶν Χριστιανῶν νὰ γένουν πλειότερα ἀπὸ τὰ Τούρκικα, καὶ Τοῦρκοι καὶ χριστιανοὶ ἔζησαν ὀγαπημένοι.

Αὕτη ἡ ἀρμονία ἀνάμεσα Τούρκων καὶ Χριστιανῶν τῆς Κόνιτσας βάσταξε ἀκέραια ὡς τὶς μέρες ποὺ ἀνέβηκε στὸν θρόνο τῆς Πόλης ὁ Σουλτάν Χαμίτης.

'Απὸ τότε δηλαδὴ ὅπως καὶ σ' ὅλη τὴν ἄλλη Τουρκία ἄλλαξαν καὶ στὴν Κόνιτσα τὰ πράγματα.

'Η κατασκοπεία εἶχε φθάσει σὲ ἐπιστημονικὴ περιωπὴ καὶ ὁ μουσουλμανικὸς φανατισμὸς στὸ κατακόρυφο. 'Αλλ' ἡ μεγαλύτερη κατασκοπεία γενόντανε ἐναντίων τῶν Τούρκων. 'Αλλοίμονο σ' ἐκεῖνον τὸν Τοῦρκον ποὺ θὰ καταγγέλνονταν ὅτι ἔστειλε κηρί, λάδι ἢ λαμπάδες σ' ἐκκλησιὰ ἢ ὅτι προσκάλεσε Παπᾶ στὸ σπίτι του γιὰ θεραπευτικὸ διάβασμα.

'Αμέσως θὰ ἔξωριζόντανε χωρὶς διαδικασία στὴν Συρία ἢ στὴν Ἀραπιά.

'Αλλὰ καὶ Παπάδες κιντύνευαν νὰ τιμωρηθοῦν αύστηρὰ ἀπὸ τὴν Τουρκικὴ Κυβέρνηση, ἀν καταγγέλνονταν ὅτι ἐλάβαιναν ἀπὸ Μουσουλμάνον λάδι κηρὶ ἢ λαμπάδες γιὰ τὴν ἐκκλησιὰ ἢ πήγαιναν νὰ διαβάσουν παρακλήσεις στὰ Τουρκόσπιτα.

Γι' αὐτὸ κι' ὁ Μητροπολίτης τῆς Κόνιτσας τοὺς διέταξε νὰ μὴν ἔχουν πλειὰ σᾶν καὶ πρὶν καμμιὰ σχέση μὲ Τουρκόσπιτα, κι' ὅτι ἀν μάθαινε στὸ ἔξης ὅτι ἔνας Παπᾶς μπῆκε σὲ Τουρκικό σπίτι, κρυφὰ ἢ φανερά, θὰ τὸν ἔκανε ἀργὸ «πάσης Ἱεροπραξίας».

"Ἐτσι τραβήχτηκαν οἱ Παπάδες ἀπὸ τὰ Τουρκόσπιτα, κι' αὐτὸ βάσταξε γιὰ κάμποσο καιρό.

Χρῖστος Χρηστοβασίλης.

III

"Ἔως ἐδῶ τελειώνει τὸ γενικὸν μέρος τοῦ προεισαγωγικοῦ ἐντοπισμοῦ ποὺ ἀφορᾶ τὲς σχέσεις τῆς Κόνιτσας μὲ τοὺς Λεσκοβικίνους Τουρκαλβανούς καὶ μὲ τὸν χρυπτοχριστιανισμὸν ἐπὶ

Επωνυμεία Τσαγκρήνης

ΚΑΠΟΙΕΣ ΑΚΟΜΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Ίδεες καὶ ὑποδείξεις γιὰ τὴν κατάρτιση ἐνὸς ὅριστικοῦ σχεδίου Ἐκπολιτιστικῆς καὶ Τουριστικῆς ἀνάπτυξης

Ἡ Κόνιτσα εἶναι γεμάτη ἀπὸ ὑπαίθριες βρύσες. Καμμιὰ ὅμως ἀπ' αὐτὲς δὲν διατήρησε τὸ παλιὸ τοπικό της χρῶμα. Οἱ παλιὲς καροῦτες ἔξαφανίστηκαν. Τὰ ὑπόστεγα δὲν ὑπάρχουν πιά. Κι' ὅμως ἐγὼ θυμᾶμαι, πῶς οἱ περισσότερες ἀπ' αὐτὲς εἶχαν μιὰ γραφικότητα. Μιὰ γραφικότητα ποὺ χάθηκε κι' εἶναι ἀνάγκη νὰ ξαναβγῆ στὴν ἐπιφάνεια. "Ἐνα μικρὸ ὑπόστεγο λίγα δέντρα δίπλα ἀπ' τὴ βρύση. Κάποιος πλάτανος ποὺ θ' ἀναπτυχτῇ γρήγορα, ἵνα ώραϊο πεζοῦλι. Καὶ προπαντὸς διαμόρφωση τῆς φάτσας τοῦ μικροῦ τοίχου ἀπ' τὸν ὅποιο θὰ βγαίνει ἡ κάνουλα. "Ἐνα μικρὸ ἀνάγλυφο λαϊκῆς τέχνης, ποῦναι εὔκολο νὰ γίνῃ. Μερικὰ σχέδια, ἀπὸ δῶ κ' ἀπὸ κεῖ, φτιαγμένα μὲ κεραμίδι χωνευτὸ στὸν τοίχο ἢ ἄλλα πήλινα χρωμματιστὰ κομμάτια, τὰ ὅποια μποροῦμε ν' ἀγορέσουμε μὲ τὴν ὄκα ἀπ' τὰ κανατάδικα τοῦ Μαρουσιοῦ. "Ολα αὐτὰ μαζὶ

δύο δλόκληρες γενεὲς τῶν κατοίκων τῆς Κόνιτσας ποὺ εἶχαν γίνει Τοῦρκοι χωρὶς ὅμως νὰ χαλάσουν τὲς ἐκκλησιές τους ἢ νὰ τὶς μεταβάλουν σὲ τζαμιά.

Καὶ ἀπομένει πρὸς ἔξέτασιν τὸ συνταρακτικὸν ἐπεισόδιο μὲ τοῦ Παπαγιώργη τὸ ἀμάρτημα ὅπως τὸ περιγράφει ὁ ἀείμνηστος Ἡπειρωτογράφος Χρηστοβασίλης.

Ἡ συνέχεια λοιπὸν ἐπὶ τῆς ὁθόνης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΟΥΡΛΑΣ
Παιδαγωγὸς

θὰ μᾶς δώσουν γραφικώτατες βρύσες, ποὺ γι' αὐτὲς μονάχα θὰ μπορῇ νὰ καμαρώνῃ ἡ Κόνιτσα. "Ἐπειτα ἃς μὴ ξεχνᾶμε ὅτι ἐδῶ καὶ ἑκατὸν δέκα χρόνια, ὅπως ἔγραψα στὸ προηγούμενο ἄρθρο μου γιὰ τὰ ἀγαθοεργήματα στὴν Κόνιτσα, στὰ 1851 οἱ ἀδελφοὶ Ἐλμάζ μπέη διάθεσαν 2.000 γρόσια γιὰ νὰ κατακευάσουν δύο βρύσες στὴν Κόνιτσα, μιὰ στὴν ἀγορὰ καὶ μιὰ στὴν Κάτω Κόνιτσα. Σήμερα, εἶναι τόσο δύσκολο νὰ ξαναφτιάσουμε κάτι μὲ κέφι ποὺ νὰ στολίσῃ πραγματικὰ τὴν Κόνιτσα;

Οἱ γλόμποι τοῦ ὑπαιθρίου φωτισμοῦ, εἶναι ἄχαροι. Βέβαια, ἀκόμα ἡ Κόνιτσα χαίρεται τὸ φῶς τὴ νύχτα, ὕστερα ἀπὸ αἰώνιο σκοτάδι, κι' ἔτσι δὲν τῆς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ σκεφθῆ καὶ γιὰ παραπέρα. "Ομως εἶναι σημαντικὸ πρᾶγμα, ἡ πλατεῖα τῆς ἀγορᾶς. Ὁ δρόμος μέχρι τὴ Γεωργικὴ Σχολή. Ὁλόκληρος ὁ καινούργιος δημόσιος δρόμος ἀπὸ τὸ ποτάμι μέχρι τὴν ἀγορά. Κι' ὅλοι οἱ νεοφτιαχνόμενοι ἀπὸ τὸν Δῆμο δρόμοι ν' ἀποχτήσουν ωμορφα φανάρια λαϊκῆς τέχνης μὲ τὸν ἡλεκτρικὸ γλόμπο ἀπὸ μέσα, στημένα ἐπάνω σὲ ξύλινες ἢ τσιμεντένιες κολῶνες τῶν 3 μέτρων.

Τέτοια φανάρια, νὰ καταβληθῆ τροσπάθεια νὰ κρεμάσουν τὰ μαγαζιὰ ἀπέξω καὶ τὰ σπίτια στὶς ἔξωπορτες. Ὅπάρχουν ἑκατοντάδες σχέδια τέτοιων φαναριῶν ποὺ μπορεῖ πάμφηνα καὶ χωρὶς δυσκολία νὰ κατασκευάσουν στὴν Κόνιτσα οἱ σιδεράδες ἢ οἱ φαναρτζῆδες. Γιὰ ὅλα αὐτὰ

ΤΑ ΛΑΪΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΣΤΗΝ ΚΟΝΙΤΣΑ

('Απ' τὸ βιβλίο τῆς κυρίας Δέσποινας Μαζαράκη, «Τὸ λαϊκὸν κλιφίνο». Ἐκδοσις τοῦ Γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου, Αθηνῶν 1959).

Πληροφορίες σχετικές μὲ τὸ κλαρίνο ἔχουμε μόνο ἀπὸ τέσσερες ἡπειρώτικες περιοχές. Στὴν Ἡπειρὸν τὸ κλαρίνο εἶναι γνωστὸν παντοῦ, καὶ ὑπῆρχαν ἀπὸ παλιὰ πολλοὶ καὶ καλοὶ κλαριτζῆδες.

'Εμεῖς θ' ἀσχοληθοῦμε μόνο μὲ τοὺς κλαριτζῆδες ποὺ καταφέραμε νὰ βροῦμε στὴν περιοχὴ τῆς Κόνιτσας, τοῦ Πωγωνιοῦ (Τσαραπλανᾶ, Δελβινάκι, Ζαραβίνα) τῶν Κουρέντων (Ζίτσα, Ζελίστα) καὶ τῆς Πρέβεζας.

Κόνιτσα: Στὴν Κόνιτσα οἱ ἀρχαιότεροι κλαριτζῆδες ποὺ μπορέσαμε νὰ βροῦμε εἶναι ὁ Θωμᾶς Ἀναστασίου καὶ ὁ σύγχρονός του Τουρκαλβανὸς Μπεκίρ. Ἡταν καὶ οἱ δυό τους κάπου 10 χρόνια μεγαλύτεροι ἀπὸ τὸν Παῦλο Τσούτα.

1. 'Ο Παῦλος Τσούτας (1834-1944) ἦταν ἀπὸ τὸ Λιεσκοβίκι τῆς Ἀλβανίας. Ο πατέρας του ἦρθε κι' ἐγκαταστάθη στὴν Κόνιτσα. Ο Παυλής, ὅπως τὸν ἔλεγαν, παντρεύτηκε σὲ ἥλικία 17 χρονῶν τὴν κόρη τοῦ Ζαχαρῆ, ὄργανο-

χρειάζεται μιὰ καλὴ ἀρχή. "Ἄν ἀρχίσουν δυὸς τρεῖς Κονιτσιῶτες, οἱ ἄλλοι σιγὰ-σιγὰ θὰ τοὺς μιμηθοῦν.

Τὸ Μνημεῖον τῶν πεσόντων νὰ μεταφερθῇ στὴ γωνία ποὺ σχηματίζεται ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ δημόσιο δρόμο ποὺ πάει στὰ Γιάννενα καὶ τὸν ἄλλο ποὺ πάη γιὰ τὸ Ἐλεύθερο. Κάτω ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο, ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ Δημαρχεῖο καὶ Ταχυδρομεῖο, φυσικά, ἀφοῦ διαμορφωθῇ ἀνάλογα ἐνας μικρὸς χῶρος. "Ἐτσι ὅταν μὲ τὸν καιρὸ φύγει καὶ τὸ Δημαρχεῖο ἀπὸ κεῖ, θὰ σχηματισθῇ μιὰ τεράστια πλατεῖα, ἥ διποία θὰ κλείνῃ μὲ τὸ μνημεῖο αὐτό.

Γιάν. Λυμ.

παίκτη ἀπὸ τὸ Πάπιγκο. Στὴν προίκα ποὺ πῆρε συγκαταλέγονταν κι ἔνα κλαρίνο μονὸν (δηλαδὴ μὲ λίγα κλειδιά) μὲ 6 κλειδιά καὶ βυζὶ (ἔξογκωμα στὸ ξύλο γύρω ἀπὸ τὶς τρύπες γιὰ τὰ δάκτυλα). Αὔτὸ γίνηκε ἀφορμὴ νὰ ἔξελιχθῇ σὲ ὄργανοπαίκτη. Ἀπὸ τὰ 25 παιδιά του, ὅλα τ' ἀρσενικὰ ἐπαιζαν ὄργανο. Σήμερα ζοῦν ὁ Λάζαρος, ποὺ παίζει βιολί, κι ὁ Ἀποστόλης ποὺ παίζει κλαρίνο. Ἡ κουμπανία τοῦ γέρο Τσούτα, ποὺ ἀπαρτιζόταν ἀπὸ αὐτὸν καὶ τὰ παιδιά του, ἦταν γνωστὴ στὴν περιοχὴ μὲ τὸνομα τσουταΐκο. Ἐμεινε μάλιστα ἡ παροιμιακὴ ἐκφραση. Τόχω τσουταΐκο ἦ: Πέρα γιὰ πέρα τσούταΐκο, ποὺ λέγονταν γιὰ ὅποιον εἶχε στὸ σπίτι του πολλὰ ὄργανα ποὺ μελετοῦσαν. Ὁ γέρο Τσούτας ἐπαιζε στὰ χωριὰ τῆς περιοχῆς καὶ στοὺς Τούρκους τῆς Κόνιτσας.

Δὲν εἶναι πολὺς καιρὸς ποὺ πέθανε στὴν Κόνιτσα σὲ ἥλικία 65-70 χρονῶν ὁ Ἀντώνης Τσιάπης. Καθὼς φαίνεται, ὅλοι στὴν φαμίλια του ἦταν ὄργανοπαίκτες. Ο θεῖος του ὁ Θωμᾶς ἐπαιζε καλὸ βιολί. Ο Ἀντώνης μετὰ τὸ στρατιωτικό του πῆγε στὴν Πόλη, ὅπου ἔμαθε μουσική. Ἡξερε κι εύρωπαικὴ μουσικὴ καὶ πολλὰ ἀνατολίτικα κομμάτια. Μιὰ ἀνεξακρίβωτη φήμη λέει ὅτι στὴν Πόλη ἔμαθε κλαρίνο μὲ τὸν Σελίμη, γιὸ τοῦ διάσημου Τουρκαλβανοῦ Γύφτου Ἀσλάνη.

2. 'Ο Ἀσλάνης καταγόταν ἀπὸ τὸ Λιεσκοβίκι. Η φήμη του εἶναι μεγάλη στὴν Ἡπειρό, μ' ὅλο πού, καθὼς φαίνεται, δὲν ἐπαιζε ποτέ του ἐκεῖ. Παλιότερα ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἀλλὰ καὶ προπολεμικὰ ἀκόμα οἱ ἡπειρῶτες ὄργανοπαίκτες πήγαιναν κι ἐπαιζαν συχνὰ στὴν Ἀλβανία. Ἐκεῖ τὸν ἄκου-

γαν. 'Ο 'Ασλάνης ἔπαιζε μόνο ἀρβανίτικα κομμάτια. 'Ηταν φημισμένος κυρίως γιὰ τὰ μοιρολόγια του. 'Ο θρύλος μπλέκει γύρω του στ' ὄνομά του: «Εἶχε λέει, ἀσημένιο κλαρίνο. Πῆγε στὴν Πόλη κι ἔπαιξε στὸ Σουλτάνο. »Ἐπαιζε τόσο ωμορφα, ποὺ βγαῖναν τὰ χαρέμια στὰ μπαλκόνι νὰ τὸν ἀκούσουν. 'Ο Σουλτάνος τ' ἀσήμωσε τὸ κλαρίνο του μέσα κι ὅξω, γιατὶ ἔπαιζε ωμορφα, τὸν ἔδιωξε ὅμως ἀπ' τὴν Πόλη, γιατὶ ἀναστάτωνε τὰ χαρέμια.

3. 'Ο γυιός του ὁ Σελίμης φημίζονταν κι' αὐτὸς γιὰ τὸ παίξιμό του καὶ γιὰ τὰ μοιρολόγια του. 'Ο Σελίμης ἔφυγε ἀπ' τὸ Λιεσκοβίκι κι ἐγκαταστάθηκε στὴν πόλη. "Αν ζεῖ πρέπει νὰ είναι πάρα πολὺ μεγάλος στὰ χρόνια.

4. Στὴν "Ηπειρο ἐπικρατοῦν οἱ ἕδιες συνθῆκες, ὅπως καὶ στὴ Δυτικὴ Μακεδονία.

Κι' ἐδῶ εἶχε ἀνθηρὴ ἀστικὴ τάξη ποὺ ἐμπορευόταν μὲ τὸ ἔξωτερικό, ποὺ εἶχε ἀρχοντόσπιτα. λεφτὰ καὶ κέφι γιὰ γλέντια. 'Ο γέρο Παυλής ὁ Τσούτας, στὴν Κόνιτσα, εἶχε μόνιμη πελατεία τοὺς Καραίους στὴν Κουτσούφλιανη, τὸν Νικόλα Δάσκαλο στὴ Ζέλιστα, τὸν Νικόλα Κορδᾶ στὰ Καβάσιλλα, τὸν Νικόλα Καραγιάνη στὸ Πεκλάρι, τὸν Σουρέλη στὴ Στράτσανη, καὶ σ' ἄλλα χωριὰ ἄλλους ποὺ ὅλοι τους εὔημεροῦσαν χάρη στὸ ἐμπόριο ποὺ ἔκαμαν στὴν Ρουμανία. Στὸ Μάζιο εἶχε τὸ Βασίλη Σταῦρο, πλούσιο ἐμπορευόμενο στὴν Αἴγυπτο. «Αύτὰ ὅλα είναι βαρβάτα, μᾶς λέει ὁ γυιός του ὁ Ἀποστόλης. "Οποτε ἔρχονταν ἀπ' τὴν Ρουμανία ὁ Χρῆστος Καρᾶς, θάχε καὶ μιὰ βδομάδα τὰ ὅργανα στὸ σπίτι του καὶ γλεντοῦσε».

'Ο Τσούτας εἶχε πελάτες καὶ Τούρκους, ὅπως τὸν Μπάμπα Χαϊντάρ καὶ τὸν Ντερβίς 'Αμπεντίν, τούρκους ντερβισάδες. 'Ο Ντερβίς 'Αμπεντίν φημιζόταν γιὰ καλὸς χορευτής. Χόρευε ἐλληνικοὺς χορούς.

Οἱ Τοῦρκοι, ὅταν εἶχαν γλέντια στὰ σπίτια τους, παίρναν χορεύτρες γιὰ χορό. 'Η ἡθικὴ δὲν τοὺς ἐνδιάφερε. Στὶς

χορεύτρες οἱ Τοῦρκοι, δίνανε τὴν πρώτη θέση στὶς γιορτές τους. 'Ο Τσούτας στὴν Κόνιτσα, ὅταν πήγαινε νὰ παίξῃ στοὺς Τούρκους ἔπαιρνε μαζὸν καὶ χορεύτρα. Πότε τὴν βρίσκουν οἱ Τοῦρκοι πότε τὴν ἔβρισκεν ὁ Τσούτας. (σελ. 50).

5. 'Η προσωπικότητα τοῦ Νικολάκη Σουλεϊμάνη στάθηκε τέτοια, ποὺ ξεπερνάει τὰ ὄριο μιᾶς μόνο περιοχῆς. 'Ο Σουλεϊμάνης είναι διάσημος ἀπὸ τὴν "Ηπειρο ώς κάτω στὴν Πελοπόννησο.

Εἶναι δύσκολο ν' ἀποδώσει κανεὶς μὲ λόγια τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἔκφραση ποὺ παίρνουν τὰ πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων ποὺ γνώρισαν τὸν ἥχο τοῦ κλαρίνου του, ὅταν μιλοῦν γ' αυτόν. Τὸνομά του ἔμεινε παροιμιακὸν ἀνάμεσα στοὺς συναδέλφους του. Σήμερα ἀκόμα, τὸ μεγαλύτερο παίνεμα ποὺ μπορεῖς νὰ κάνῃς σ' ἓνα κλαριτζῆ είναι νὰ τοῦ φωνάξεις «Γειά σου, Σουλεϊμάνη».

'Ο Σουλεϊμάνης (1848-1921) ἐγκαταστάθηκε στὰ 1892 στὸ Μεσολόγγι, ὅπου καὶ παντρεύτηκε. Κατάγονταν ἀπὸ τὸ Λεσκοβίκι. 'Ηταν φαίνεται συγγενής μὲ τὸν 'Ασλάνη καὶ τὸν Σελίμη. Κατὰ μιὰ ἀνεξακρίβωτη πληροφορία, εἶχε παντρευτῆ τὴν ἀδελφὴ τοῦ 'Ασλάνη.

Βαπτίστηκε στὴ Λαμία στὰ 1864.

Οἱ Σουλεϊμάνηδες (ἡ κουμπανία τοῦ Σουλεϊμάνη) εἶχαν μεράκι πολύ. Δὲν παίζανε μόνο γιὰ τὰ λεφτά, παίζανε καὶ γιὰ τὸ γοῦστο. Γλυκὸν ἥχο εἶχαν, μαλακό, νόστημον ἥχο. Νὰ τοὺς ἀκοῦς ἥταν μιὰ ὀμορφιά!...

Πρῶτος ἥλθε κι ἐγκαταστάθηκε στὴν Πελοπόννησο ὁ Γιώργης Σουλεϊμάνης θάταν γύρω στὰ 1890. "Επαιξε σὲ δύο τρία μέρη κι ἀρχισαν νὰ τὸν ἔκτιμοῦνε. Εἶχαν καὶ τοὺς κολίγους—ένα εἶδος μεσίτες—ποὺ τοὺς ἔβρισκαν δουλειὰ στὰ διάφορα γλέντισ.

Σ' ἓνα γάμο στὴν 'Ακράτα εἶχεν πάρει τὸ Γιώργη. "Επαιζε τότε κουμπανία μὲ τὸ Θωμᾶ Τσιάπη, θεῖο τοῦ 'Αντώνη Τσιάπη ἀπὸ τὴν Κόνιτσα. 'Ηταν πολὺ καλὸς βιολί. Φοροῦσε φέσι. 'Αρχίζει ὁ Γιώργης ἓνα ταξίμι καὶ πε-

Οχυρώματα

Εις ἄλλας σελίδας τοῦ παρόντος τεύχους δημοσιεύεται συνεργασία τοῦ κ. **Εὐριπίδη Σούρλα**. Οὕτω εἰς τὸν κύκλον τῶν συνεργατῶν τῆς «ΚΟΝΙΤΣΗΣ» εἰσέρχεται ἐκλεκτὸς συμπατριώτης ἐπιστήμων. ὁ παιδαγωγὸς κ. Ε. Σούρλας. Γόνος ἴστορικης οἰκογενείας τῆς Πυρσογιάννης ὁ κ. Σούρλας ἀνεδείχθη εἰς ἔξαριτον ἐπιστήμωνα παιδαγωγόν. Ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διηγήθυνε τὸ Διδασκαλεῖον Ἰωαννίνων λίαν εὔδοκίμως. Πολυγραφώτατος συγγραφεὺς ἡσχιλήθη μὲ ἐπιστημονικὰ παιδαγωγικὰ θέματα. Ἐδημοσίευσε πλῆθος πραγμάτειῶν ἴστορικῶν καὶ λαογραφικῶν τοῦ χωριοῦ του καὶ τῆς ἐπαρχίας γενικῶς, Πατριδολάτρης ἐκ τῶν δλίγων, πιστεύει εἰς τὸν πηγαῖον πολιτισμὸν τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας μας.

* *

“Οπως κάθε χρόνο ἔτσι καὶ ἐφέτος

στὴν Κόνιτσα θὰ τελεσθῇ ἡ ἐμποροπανήγυρις, τὸ Παζαρόπουλο. Εἶναι καὶ αὐτὴ μία ἐκδήλωσις ἡ ὅποια δίδει ζωὴν ὅχι μόνον στὴν Κόνιτσα, ἀλλὰ καὶ σὲ ὅλη τὴν ἐπαρχία. Προϊόντα τῶν γωριῶν μας θὰ διαφημισθοῦν καὶ θὰ πουληθοῦν.

Εἶναι καιρὸς ὅμως νὰ σκεφθοῦμε κάπως ὡριμώτερα καὶ ἐμπορικώτερα. “Οπως τὸν παληὸν καιρὸν ἐπωλοῦντο τὰ τυποποιημένα τυριά, τὰ περίφημο μανοῦρι, ἡ «ούρδα», οἱ γρωματιστὲς ποδιὲς καὶ ὥλλα προϊόντα τῆς χειροτεχνίας, πρέπει καὶ τώρα νὰ σκεφθοῦμε καὶ νὰ δργχνώσουμε τὴν παραγωγήν μας. Κατ’ ἐξοχὴν ατηνοτριφικὸς εἶναι ὁ τόπος μας, συνεπῶς προσφέρεται διὰ τὴν δημιουργίαν τυποποιημένου ἐκλεκτοῦ τυροῦ ὁ ὅποιος μὲ τὴν ἐμποροπανήγυριν θὰ διαφημισθῇ. Τὸ Κράτος ἔδειξε ὅτι εἶναι στοργικὸ μὲ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἵδρυσιν τυροκομείου στὴν Κόνιτσα, σὲ μᾶς ἀπόκειται νὰ προοδεύσωμε στὸν τομέα αὐτόν.

* *

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸ τυρί, μποροῦμε καὶ ἄλλοι νὰ στραφτοῦμε. Στὸν ὄργανον βέβαια γιὰ νὰ παρουσιάσωμε τὶς μάλλινες ποδιὲς ποὺ σήμερα οὔτε στὰ χωριά μας δὲν χρησιμοποιοῦνται. Μποροῦμε νὰ κατασκευάσωμε χιλάκια μάλλινα φλοκωτὰ διαφόρων ἀπαλῶν χρωματισμῶν ποὺ τόσο περιζήτητα εἶναι καὶ στὰ πιὸ μοντέρνα πλούσια σπίτια.

Υπάρχει σήμερα ὁ Κρατικὸς Ὀργανισμὸς Χειροτεχνίας, σκοπὸς τοῦ ὅποιου εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῆς χειροτεχνίας. Μὲ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν καθοδήγησιν καὶ αὐτοῦ μποροῦμε νὰ δημιουργήσωμε μιὰ ἐργασία σημαντικὴ διὰ τὴν ἐπαρχία μας.

* *

Μὲ τὴν εὔκαιρία τοῦ «Παζαρόπουλου» πολλοὶ συνεπαρχιώται μακρὰν τῆς ἐπαρ-

ριμένει ν’ ἀπαντήσῃ ἔνας καλὸς τραγουδιστής. Αὐτὸ τὸ τραγοῦδι εἶναι ταιριασμένο μὲ τὸν παίχτη—τὸ γυρίζει ὁ τραγουδιστής καὶ τὸ κλαρίνο περιμένει. “Οταν πάει ὁ τραγουδιστής νὰ τελειώσῃ, τὸ βοηθάει τὸ κλαρίνο καὶ μπαίνει μετὰ ἀμέσως. ”Αν ὁ τραγουδιστής εἶναι καλός, τότε μουστώνει ὁ κλαριτζής καὶ παίζει ἔμορφα. Ὁ τραγουδιστής ὅμως δὲν τὰ κατάφερε καὶ τὸ χάλασε τὸ τραγοῦδι. Θύμωσε ὁ Γιώργης. Παρατάει τὸ κλαρίνο καὶ δὲν ξανάπαιξε ώς τὸ πρωΐ. Πῆγε καὶ κοιμήθηκε. Δὲν σκέφθηκε οὔτε πῶς μποροῦσαν νὰ τὸν προσβάλλουν, οὔτε τίποτα. ”Επαιζε, βλέπεις, γιὰ τὸ γούστο. *

* Σημ. «Κονίτση». Δημοσιεύομε καὶ τὸ ἀπόσπασμα γιὰ τὸ Σουλεϊμάνη. γιετὶ ἡ φήμη του εἶναι πάρα-πολὺ μεγάλη καὶ στὴν Κόνιτσα.

χίας διαμένοντες θὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Κόνιτσα. Πάλιν οἱ Σύλλογοι καὶ ἴδιᾳ τῶν Ἀθηνῶν πρέπει νὰ ὀργανώσουν ἐκδρομὰς στὴν Κόνιτσα. Ἐτσι πολλοὶ θὰ πάρουν τὴν ἀπόφασι γιὰ ἔνα ταξεῖδι στὴν γενέτειρα ποὺ ἔκτὸς τῶν ἄλλων θὰ τοὺς τονώσῃ τὸν σύνδεσμον καὶ θὰ τοὺς αὐξήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς αὐτήν.

* *

"Οπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἐν Κονίτσῃ ἀνταποκριτής μας, στὴν Κόνιτσα παρουσιάζεται ἔνας οἰκοδομικὸς ὀργασμός. Πράγματι ἀπὸ ὅλες τὶς ἐπαρχιακὲς πόλεις τῆς Ἡπείρου, πλὴν τῆς Ἡγουμενίτσης, ἡ Κόνιτσα παρουσιάζει μιὰ γενικώτερη πρόοδο. Ἐὰν ἔχει κανεὶς τὴν εἰκόνα τῆς Κονίτσης πρὸ τοῦ πολέμου, σήμερα βλέπει ὅτι ἔγιναν ἄλματα. Ἐτακτοποιήθηκε κατὰ ἀριστον τρόπον τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως. Ἐχουμε ἡλεκτροφωτισμὸν θαυμάσιον. Πολλοὶ δρόμοι ἔχουν διορθωθῆκατὰ μόνιμον τρόπον. Δρόμος ἀσφαλτοστρωμένος διασχίζει τὴμισὴ Κόνιτσα καὶ ὁδηγεῖ στὰ Ἰωάννινα.

"Ἐργα τεράστια ὑδρεύσεως τοῦ κάμπου ἐπραγματοποιήθησαν. Ἡ Γεωργικὴ μας Σχολὴ βρῆκε καὶ πάλιν τὸν δρόμον της. Κτίρια ἔγιναν καινούργια. Χάρις στὴν δραστηριότητα τοῦ ὄντως ἔξαιρέτου Μητροπολίτου μας κ. Χριστοφόρου ἴδρυθηκε τὸ Πνευματικὸν Κέντρον σὲ ὥραν οὐκημα. Ἡ ἀγορά μας ἐν σχέσει μὲ τὴν πρωπολεμικὴν ἐποχὴν παρουσιάζει κίνησιν ἀσυγκρίτως μεγαλειτέραν.

* *

"Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτὰ ἡ ἴδρυσις Γυμνασίου στὴν Κόνιτσα ὅχι μόνον ἔδειξε τὴν στοργὴ τοῦ Κράτους στὴν ἀκριτική μας ἐπαρχία, κι' ἔτσι τὰ παιδιά μας μποροῦν νὰ μορφωθοῦν εὐχερῶς, ἔδωσε καὶ ζωὴν εἰς τὴν Κόνιτσα.

Τὸ ἡλεκτρικὸ ρεῦμα μᾶς ἔφερε τὸν πολιτισμό. Χάρις σ' αὐτὸ καταργηθήκανε οἱ ἀναχρονιστικὲς λάμπες, τοῦ πετρελαίου καὶ ἔχουμε θερινὸν ἀλλὰ καὶ χειμερινὸν κινηματογράφον ποὺ σήμερα ἀποτελεῖ ἔνα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα μέσα ψυχαγωγίας.

ΠΕΡΙΞ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ἡ κατὰ τὸ παρελθόντα Δεκέμβριον ληφθεῖσα εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἐν Ἀθήναις Κονιτσιωτῶν, ἀπόφασις ἀνασυστάσεως τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν ὁ «ἈΩΟΣ» καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἔκδοσις ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ μὲ τίτλον «ΚΟΝΙΤΣΑ» ἔλαβεν, πολὺ σύντομα, σάρκα καὶ ὄστα. Εύρισκόμεθα εἰς τὴν εὔχαριστον θέσιν νὰ συγχαρῶμεν ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους διὰ τὴν ὑπερνίκησιν τῶν πολλῶν καὶ ποικίλλων ἐμποδίων, οἰκονομικῶν κυρίως καὶ ἄλλων. Λαμβάνοντες ὑπ' ὅψιν τὸν μέγαν καὶ ἐγκάρδιον ἐνθουσιασμὸν ἀληθῆ συναγερμὸν ὀλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας μας καὶ ἄλλων Ἡπειρωτικῶν τμημάτων οἱ κάτοικοι τῶν ὅποιων ἐσπευσαν δι' ἐπιστολῶν, τηλεγραφημάτων, τηλεφωνημάτων καὶ προφορικῶς νὰ ἐκδηλώσουν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν χαράν των διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Συνδέσμου Κονίτσης ὁ «ΑΩΟΣ» καὶ προπάντων διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ «ΚΟΝΙΤΣΑ». Ὁ ἐνθουσιασμὸς αὐτὸς ἐνισχύει τὸ σημερινὸν Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου καὶ τὴν συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Περιοδικοῦ εἰς τὰ ἐργα των, ἀλλὰ ταυτοχρόνως αὐξάνει καὶ τὰς εὐθύνας των ἐναντὶ τῶν θαυμαστῶν, τῶν συνδρομητῶν καὶ γενικῶς τῶν ἀναγνωστῶν. Γνωρίζων πολὺ καλὰ τὰ πρόσωπα, τὰ προσόντα αὐτῶν καὶ τοὺς χαρακτῆρας τῶν ἀξιοτίμων συμπολιτῶν τῶν ἀποτελούντων τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνδέσμου ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ ἐκλεκτοῦ κ. Τάκη Παπαδημούλη, ἀδιστάκτως ἀποφαίνομαι ὅτι ὁ Σύνδεσμος καὶ τὸ Περιοδικὸν θὰ προκόψουν. Βέβαια κάθε ἀρχὴ εἶναι δύσκολος εἶναι ὅμως καὶ τὸ ήμισυ τοῦ ὄλου. Ἡθελα νὰ συστήσω εἰς τὰ σημερινὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου νὰ ἀνατρέξουν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῦ πρὸ ἐτῶν δράσαντος Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν ὁ «ΑΩΟΣ» ἀπὸ τὰ ὅποια θὰ ἀντλήσουν, εἶμαι βέβαιος, χρήσιμα διδάγματα διὰ νὰ δύνανται εὐχερῶς νὰ ἀπο-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

φεύγουν ὅτι ἐν γνώσει ἡ ἀγνοία δὲν ἔπρεπε νὰ γίνῃ τότε καὶ νὰ υίοθετοῦν ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ τότε καὶ δὲν ἔγένετο.

‘Ἄσ Κονιτσιώτης θεωρῶ ύποχρέωσίν μου νὰ εὐχαριστήσω ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδίας μου ὅλους - καὶ δὲν εἶναι ὀλίγοι - ὅσοι ἔσπευσαν ἐκτὸς τῶν συγχαρητηρίων νὰ ἀποστείλουν τὰς συνδρομὰς καὶ εἰσφοράς των. Τὸ παράδειγμα αὐτῶν τῶν καλῶν συμπολιτῶν καὶ συνεπαρχιωτῶν μας εὔχομαι νὰ εὕρῃ - μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ - μιμητάς. Δεῖ χρημάτων ἀγαπητοί, ἀνευ αὐτῶν μὴ περιμένομεν πρόοδον. Δὲν ἀρκεῖ ἡ δραστηριότης, ἡ προθυμία καὶ ὁ πατριωτισμὸς τῶν ὀλίγων δρῶντων προσώπων. Πρέπει νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ὅτι ἡ «Κόνιτσα» περιμένει ἡθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐνίσχυσιν ἀπὸ ὀλόκληρον τὴν ἐπαρχίαν διότι πόροι αὐτῆς εἶναι μόνον αἱ συνδρομαί. Ἀποστείλατε εὐχαρίστως καὶ ταχέως τὴν συνδρομὴν ἡ εἰσφοράν σας εἰς τὸν Ταμίαν κ. Γ. Δόβαν, ὁδὸς Ἀμπλιανῆς ἀρ. 6. “Ἄσ ἀγαπήσωμεν ὅλοι καὶ ὅλαι αἱ Κοινότητες τῆς Ἐπαρχίας μὲ εἰλικρίνειαν τὸ ἔργον τοῦ Συνδέσμου καὶ τὸ Περιοδικόν μας. “Οπως εἰς τὸ παρελθόν περιμέναμεν μὲ λαχτάραν σὰν ἐπιστολὴν ἀπὸ τὰς οἰκογενείας μας τὴν Κονιτσιώτικην ἐφημεριδούλα μας «ΑΩΟΝ» τὴν ὄποιαν μὲ κόπους φροντίσας καὶ ἔξοδα ἀρκετὰ ἔξεδιδον τότε οἱ ἀείμνηστοι συμπατριῶται μας Λ. Λαμπρίδης κατ’ ἀρχὰς καὶ μετέπειτα ὁ Σ. Δόβας ἃς ἀγαπήσωμεν τὸ περιοδικόν μας.

Διὰ τοῦ Περιοδικοῦ «ΚΟΝΙΤΣΑ» ἃς κάμνωμεν τὰς διαφημίσεις τῶν ἐπιχειρήσεών μας καὶ ὅτι ἄλλο πρὸς δημοσίευσιν μᾶς ἐνδιαφέρει. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτη κάμνω τὴν δήλωσιν ὅτι εἰς κάθε ἔκδοσιν τῆς «ΚΟΝΙΤΣΗΣ» θὰ καταχωρῶ βιογραφίας καὶ ἔργα τῶν εὔεργετῶν καὶ δωρητῶν Κονιτσιωτῶν κοὶ γενικῶς Ἡπειρωτῶν ἀπὸ ὅσα βλέπω, ἀκούω ἡ διαβάζω ἀπὸ βιβλία, ἐφημερίδας καὶ περιοδικά. Θὰ πράττω τοῦτο πολὺ εὐχαρίστως χάριν ἐκείνων,

Πρὸς
Τὸ Διοικ. Συμβούλιον
Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν

Μὲ μεγάλη μου χαρὰ συγχαίρω ὅλους σας διὰ τὴν ἔπανιδρυσι τοῦ Συνδέσμου καὶ ποιὸ περισσότερο διὰ τὴν ἔκδοσι τοῦ ὥραίου περιοδικοῦ ἡ ΚΟΝΙΤΣΑ. Πραγματοποιηθέντα ἀμφότερα ἐν τάχει μοῦ δίδουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι πρόκειται μᾶλλον περὶ ἀναστάσεως.

‘Ἀναλογιζόμενος τὸ σκότος εἰς τὸ ὅποιο εἶχε περιπέσει ἡ Ἐπαρχία μας κυρίως δὲ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1956 συμπίπτοντος καὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἀθανάτου τέκνου της Ἡρ. Παπαχρηστίδη ποὺ τὸ βάθος τῶν Κονιτσιώτικων ριζῶν του συναγωνιζόταν τὸν ἐν φιλοπατρίᾳ ἀδελφόν του κ. Νικ. Κ. Τσάκαν, ὅμολογῷ ὅτι πρόκειται περὶ ταχείας ἀναστάσεως πνευματικῆς τε καὶ ψυχικῆς.

Εἶναι προφανής καὶ δικοιολογημένη ὅτεν ἡ ἀγαλλίαση τῆς Κονιτσιώτικης καρδιᾶς μας εἰς βαθμὸν ποὺ νὰ μᾶς συγκινῇ ἡ πραγματοποιουμένη σύνδεση μὲ τὸ παρελθόν. ‘Ἄσ ἐκ τούτου τὰ συγχαρητήρια δὲν εἶναι ἀρκετά, χρειάζεται ἔπαινος. Τοῦτο φέρνει ζωηρὰ στὴ μνήμη μου τὴ μορφὴ ἐνὸς ἐκάστου τῶν γηννητόρων ὑμῶν καὶ ἀναφωνῶ: Εὗγε σας ἀντάξια τέκνων ἀξίων προγόνων. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ σβήσῃ

οἱ ὄποιοι τυχὸν δὲν εἶχαν τὴν εὔκαιρίαν νὰ μάθουν τοὺς εὔεργέτας μας. Ἀρχὴ εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος τῆς «ΚΟΝΙΤΣΗΣ» θὰ γίνῃ μὲ τὴν βιογραφίαν καὶ τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου εὔεργέτου μας Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπούλου καὶ θὰ ἐπακολουθήσουν εἰς τὸ ἐπόμενον τεῦχος περιγραφὴ βιογραφικῶν σημειωμάτων τοῦ εὔεργέτου μας ἀείμνηστου Δερδέκη.

Κονιτσιώτης - Νικ. Κ. Τσάκας

γιὰ πάντα ἡ Κονιτσιώτικη φλόγα τόσων ἐκλεκτῶν νοικοκυραίων τῆς παλαιᾶς λαμπρῆς Κονιτσιώτικης ἀρχοντιᾶς θεμελιωμένης ἐπὶ τῆς παραδόσεως καὶ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Θὰ ἔμεναν ἔστω καὶ σπινθῆρες. Δὲν ἔμειναν ὅμως σπινθῆρες ἀλλὰ κάρβουνα μεγάλα, δι' αὐτὸν καὶ ἄναψε ἀμέσως ἡ φωτιά. "Ισως νὰ φαίνεται μικρὸ τὸ περιοδικό, κατ' ἐμὲ ὅμως εἶναι καλὸ διότι εἶναι ζωντανὸ καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἔγκειται ἡ ἀξία του. Εἶναι ἔνας μικρὸς ἀλλὰ ζωηρὸς ἥλιος μὲ δυνατὲς ἀκτῖνες ποὺ φωτίζουν ὅλη σχεδὸν τὴν αἰματοβαμμένη καὶ σκοτισμένη Ἔπαρχία μας.

"Αναλογιζόμενος τὴν αίχμαλωσία τοῦ ἰδρυθέντος ἐνταῦθα πρὸ ἐπταετίας, πρωτοβουλία τοῦ ὑποφαινομένου, Συλλόγου τῶν ἐν Ἰωαννίνοις Κονιτσιωτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν παῦσιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀγαπητοῦ μας ΑΩΟΥ, βλέπω ὅτι καὶ ἡ ἀξία καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ περιοδικοῦ πολλαπλασιάζονται. "Έχει νὰ καλύψῃ κενὰ εἰς Ἀθήνας, Ἰωάννινα, Κόνιτσα καὶ Ἔπαρχία, Θεσσαλονίκη καὶ λοιπὰς πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ.

"Ωραία ἡ σκέψη τῆς ἰδρύσεως Ὁμοσπονδίας ἀδελφοτήτων τῆς Ἔπαρχίας ἀλλὰ καὶ ἡ ταυτόχρονως χρησιμοποίησις τοῦ περιοδικοῦ ὡς ὄργάνου τῆς Ὁμοσπονδίας. Θὰ ἔχωμεν αὐτομάτως αὔξησιν κύρους καὶ δυνάμεως.

"Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπιτραπήτω μοι νὰ προτείνω δύο τινά: α) τὴν κυκλοφορίαν ὅλων τῶν τευχῶν τοῦ περιοδικοῦ εἰς τὸ ἔξωτερικόν, ἐν ἀνάγκῃ καὶ δι' ἀνατυπώσεως καὶ β) τὴν ἐπεξεργασία εἰς στίχους καὶ Μουσικὴ τοῦ γνωστοῦ τραγουδιοῦ τῆς Κόνιτσας μὲ τὰ καλτερίμια, βρύσες, δένδρο κλπ. Ὅστε νὰ καταστῇ δημοτικὸ τραγοῦδι ἀντάξιο τοῦ θρύλου καὶ τῆς ἴδιομόρφου καὶ ἔξαιρετικῆς φυσικῆς ὁμορφιᾶς τῆς.

Σωτ. Ἰωαννωστόπουλος

ἐκ Καστανέας (Καστάνιανης)
Ἰωάννινα - Τσακάλωφ 11

ΔΥΟ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΔΥΟ ΠΟΛΟΙ

Πόσες φορὲς ἔνα τίποτε, ἔνα κάτι, μᾶς κάνει νὰ χαρακτηρίζουμε τούς ἀνθρώπους. Είναι ἀρκετὴ μιὰ λεπτομέρεια, ἔνας λόγος, μιὰ ἔκφρασι, μιὰ χειρονομία μὰ καὶ ἔνας μορφασμὸς ἀκόμη νὰ μᾶς δώσει τὴν ἐσωτερικὴ εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου. Πολὺ δὲ περισσότερο μᾶς χαρακτηρίζει τὸν ἀνθρώπο μιὰ πρᾶξις.

Μᾶς ἔδόθη ἡ εὐκαιρία μὲ τὴν ἔκδοσι τοῦ περιοδικοῦ «ΚΟΝΙΤΣΑ» νὰ χαρακτηρίσουμε δύο ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι ἀν καὶ κατάγωνται ἀπὸ τὴν Ἱδια Ἔπαρχία, τὴν Ἔπαρχία μας, νὰ καταλαμβάνουν ὁ ἔνας τὸν ἔνα πόλο καὶ ὁ ἄλλος τὸν ἄλλο, τῆς στοργῆς πρὸς αὐτή.

Στείλαμε τὸ περιοδικὸ σ' ὅλους τοὺς πατριῶτες. Σὲ ὅσους φυσικὰ κατωρθώσαμε νὰ μάθωμε τὶς διευθύνσεις.

Τὸ πῆρε κι' ἔνας πατριώτης μας ποὺ δὲν συνέτρεχε κανένας λόγος νὰ μὴ τὸ ἀγκαλιάσῃ. Κι' ὅμως τὸ ἐπέστρεψε. Καὶ εἶπε «Δὲν ἔχω κανένα δεσμὸ μὲ τὴν Κόνιτσα». Ἀρνήθηκε τὴν καταγωγή του. "Υβρισε τὴν γενέθλιο γῆ του. "Ἐπτυσε στοὺς τάφους τῶν γονέων του, τῶν προγόνων του. Κλώτσησε τὶς γλυκειὲς ἀναμνήσεις τῶν παιδικῶν του χρόνων.

— Μήπως ἦτο φτωχὸς καὶ σκέφτηκε τὴ συνδρομή;

— Κάθε ἄλλο; Εἶναι πλούσιος.

«Η ὑπηρεσιακὴ μου ὑπόθεσις μὲ ἔφερε στὸν προθάλαμο τοῦ γραφείου ἀνωτάτου ὑπαλλήλου τῆς Ἔκπαιδεύσεως. Ἔγνωριζα τὸν ἀνθρωπὸ ὡς πνευματικὴ καὶ ἡθικὴ προσωπικότητα. Τὸν ἔγνωριζα ὡς φωτεινὸ ὄδηγὸ εἰς τὸ ἀνατεθὲν ὑπὸ τῆς Πολιτείας ἔργο.

«Οταν ἦλθε ἡ σειρά μου παρουσιάστηκα καὶ ἀρχισα νὰ ἀναπτύσσω τὸ θέμα μου. «Κέκτημαι 30 ἔτη ὑπηρεσία. Κατάγομαι ἀπ' τὴν Ἔπαρχία Κονίτσης...» Ένα χαμόγελο ἀνθίσε στὸ σε-

βαστὸ πρόσωπό του καὶ μοῦ εἶπε «Κάθισε». Φοβήθηκα πῶς δὲν ἀντελήφθην κολὰ καὶ συνέχισα νὰ μένω ὅρθιος. Μοῦ ἐπαναλαμβάνει «Κάθισε σὲ παρακαλῶ. Εἴμαστε πατριῶτες». "Εμεινα ἐμβρόντητος, «Εἰσθε ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία μας; Ἀπὸ ποιό χωριό;» «Ἀπὸ τὴν Μπλίσδιανη καὶ τώρα Λαγγάδα». Τὸ μάτι του χάθηκε νοσταλγικὰ στὸ ἄπειρο». Μιλήσαμε ὅσο τοῦ ἐπέτρεπε ὁ χρόνος γιὰ τὴν Ἐπαρχία μας. Γιὰ τὴν ἔκδοσι τοῦ περιοδικοῦ. Ζήτησε νὰ τὸ δῆ μὲ ἴδιαιτερη χαρά. Εἶναι ἀνάγκη εἶπε νὰ περισώσουμε κάθε ιστορικὸ καὶ λαογραφικὸ στοιχεῖο. "Εφυγα. "Εννοιωσα τὸν μεγαλείτερο σεβασμὸ γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ἐδήλωσε τὴν καταγωγὴ του μὲ ἄπειρη ἀγάπη καὶ στοργὴ γι' αὐτή. Μὲ ὑπερηφάνεια. Αὐτὸ εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸ τῶν ἀνωτέρων ἀνθρώπων. Ἡ ἀπέραντος ἀγάπη γιὰ τὴν ἴδιαιτερα τους Πατρίδα.

Κι' ἂν οἱ ἄνθρωποι τῆς πατρίδος χάθηκαν. Κι' ἂν καταχτηταὶ τὴ ρήμαξαν. Κι' ἂν δὲν ἔμεινε οὔτε δένδρο ζωντανό. "Ομως ἔμεινε καὶ θὰ μένῃ πάντα ἡ γενέθλιος γῆ. "Οσο ξερὴ κι' ἄγονος κι' ἂν εἶναι. Καὶ βλέπουμε ἐναν φιλόσοφο ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία μας, μιὰ ἄλλη γνωστὴ Παιδαγωγικὴ προσωπικότητα, τὸν κ. Εύριπ. Σούρλα σ' ὅλα τὰ βιβλία του καὶ σ' ὅποια ἐφημερίδα ἢ περιοδικὸ γράφει νὰ κλαίῃ ἐπάνω στοὺς τάφους τῶν προγόνων του. Νὰ τονίζῃ τὴ μεγάλη ἀξία τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν ἴδιαιτερη Πατρίδα. Καὶ νὰ ξεχύνεται ἀπὸ τὰ ἄρθρα του μιὰ ἀπέραντη ἀγάπη γιὰ τὴ γενέθλιο γῆ.

Γιατί πικραθήκαμε; Γιατὶ τὸ στέλνουμε ἐδῶ στὴν Ἀθήνα σὲ 250 πατριῶτες τὸ περιοδικό μας καὶ μόνο ἐνας τὸ ἐπέστρεψε. "Ολοὶ οἱ ἄλλοι τὸ ἀγάπησαν. Τὸ ἀγκάλιασαν. "Αν τὸ ἐπέστρεφαν πολλοὶ θὰ λέγαμε πῶς ἐμεῖς φταῖμε. 'Αλλὰ ὅπως λέγει κι' ὁ ποιητὴς

«"Ἐνας μονάχα λιποτάχτησε».

Θ. ΖΩΗΣ

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΣΤΑΝΕΑΣ

"Οσοι ἀπὸ τοὺς ἐπαρχιώτας μας ἐγκατέλειψαν τὴν γενέθλιο γῆ ἀπὸ καιρό, δὲν θὰ γνωρίζουν τὰ χωριὰ τῆς ἐπαρχίας μας μὲ τὴν νέα τους ὄνομασία.

Καστανέα εἶναι ἡ ξακουστὴ Καστανιανὴ. Ξακουστὴ σᾶν «ἀρχοντοχώρι». Ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ της «ἡ Γύφτισσα» στὰ παμπάλαια χρόνια μιὰ γύφτισσα χτυπῶντας, κατὰ τὴν παράδοσι, τὸ «τούμπανο» στὶς ἀρχὲς 'Οκτωβρίου εἰδοποιοῦσε ὅλα τὰ χωριά, πῶς ἀρχισε τὸ πανάρχιο ἐμποροζωοπανηγύρι τῆς Κονίτσης. Καὶ δείχνει ἡ παράδοσι αὐτὴ τὴν κεντρικὴ θέσι ποὺ κατέχει ἡ Καστανιανὴ στὴν Ἐπαρχία μας.

"Οπως συμβαίνη μὲ τοὺς πλείστους κατοίκους τῆς ἐπαρχίας μας καὶ οἱ Καστανιανῖται βρῆκαν διέξοδο στὸ ταξίδι. Ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἡ χώρα ποὺ ἀπὸ 10-ετίας δέχτηκε καὶ δέχεται τὰ ἀξια τέκνα τῆς Καστανιανῆς. 'Αλλὰ καὶ στὶς κυριώτερες πόλεις τῆς 'Ελλάδος εἶναι ἀπὸ ἑτῶν καλῶς ἐγκατεστημένοι. Καὶ πλείστους ἐπιστήμονας ἔξαιρετικῆς μορφώσεως καὶ ἥθους ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Καστανιανὴ. "Ολοὶ αὐτοὶ ούδέποτε ἐπαυσαν νὰ νοσταλγοῦν τὸ ἀγαπημένο τους χωριὸ καὶ τακτικώτατα τὸ ἐπισκέπτονται. Πλεῖστοι εἶναι οἱ εὐεργέται τοῦ χωρίου. Εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπάρχει δρῶσα ἡ Ἀδελφότης τῶν Καστανιανιτῶν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Δ. Ταλῆ, ἡ ὅποια εἶναι καὶ ἀπὸ τὰς πολυπληθεστέρας παροικίας τῆς ἐπαρχίας μας.

Ἡ Ἀδελφότης αὐτὴ δὲν παύει νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ κάθε πρόβλημα ποὺ ἀπασχολεῖ τὸ χωριό τους.

Καὶ ποιὰ εἶναι τὰ προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν Καστανιανή.

Κατ' ἀρχὴν εἶναι τὰ ἴδια ποὺ ἀπασχολοῦν ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ χωριά.

ΔΡΟΜΟΣ—ΝΕΡΟ—ΦΩΣ

Δρόμος

·Υπάρχει αὐτοκινητόδρομος ὁ ὅποιος

φθάνει μέχρι της πλατείας του 'Αγίου Νικολάου.

Θὰ πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ μέχρι της πλατείας του «'Αμελικοῦ».

Νὰ γίνουν ἐπίσης ἐνωρὶς ὅλαι αἱ συντηρητικαὶ ἐπισκευαὶ ὥστε νὰ μὴ διακόπτεται κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνας ἡ συγκοινωνία.

Μέσα στὸ χωριὸ θὰ πρέπει νὰ πλατυνθοῦν μερικοὶ δρόμοι γιὰ νὰ γίνουν δρόμοι καὶ νὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὸν ὄρο «σοκάκια».

Νὰ γίνῃ γέφυρα εἰς τὴν χαράδραν του 'Αγίου Χαραλάμπους ἐκ «μπετὸν ἀρμέ».

Νερὸ

'Η ὕδρευσις ἡ ὑπάρχουσα δὲν ἰκανοποιεῖ τοὺς κατοίκους. Πρέπει νὰ γίνουν ὅλαι αἱ σχετικαὶ μελέται διὰ μίαν ἀρτίαν ὕδρευσιν καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ κατασκευασθοῦν καὶ ὕδρεξιμεναὶ διὰ τὴν ἀρδευσιν ξηρικῶν τμημάτων τοῦ χωριοῦ. Νομίζομεν ὅτι μία ἀρτία ὕδρευσις πρέπει νὰ ὑπάρξῃ τὸ πρῶτο προγραμματιζόμενο ἔργο Κοινότητος-'Αδελφότητος κλπ.

Φῶς

Εἶναι βέβαιον ὅτι ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου ἡ Δ.Ε.Η. θὰ ἡλεκτροφωτίσῃ τὸ χωριό. 'Ο ἡλεκτρισμὸς θὰ φέρῃ μίαν ἀλματώδη ἀναδον τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ χωριοῦ.

'Εκεῖνο ὅμως ποὺ θὰ ἀναβιβάσῃ τὸ εἰσόδημα τῶν κατοίκων της εἶναι ἡ δενδροκαλλιέργεια. "Ολοι γνωρίζουμε τὰ περίφημα Κασταν ανίτικα μῆλα. Εὔδοκιμεῖ ἀριστα ἐκεῖ ἡ μηλιά. "Ολοι τὸ ἀναγνωρίζουν αὐτό. Καὶ ἐργάζονται ἐπάνω σ' αὐτό. Πολὺ θὰ παρακαλούσαμε ἐνα δενδροκαλλιέργητὴ μηλιᾶς τῆς Καστάνιανης νὰ μᾶς γράφη ποιὲς δυσκολίες παρουσιάζονται στὸ θέμα αὐτό.

'Εφ' ὅσον γίνουν τὰ ἀναφερόμενα, τότε εἶναι βέβαιον ὅτι οἱ ταξιδεμένοι Καστανιανῖται πολλὰ θὰ σκεφθοῦν γιὰ νὰ γίνῃ πιὸ ὅμορφο, πιὸ πολιτισμένο τὸ ἀγαπημένο τους χωριό.

Θ. ΖΩΗΣ

ΙΕΡΟΥ ΜΗΛΙΓΓΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΚΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τὴν 20ην τρέχοντος ἀπεβίωσεν ὁ Ἀντώνιος Καμπανόπουλος τέως Διευθυντὴς Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν χρηματίσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του ὡς Οἰκονομικὸς Ἐφορος Κονίτσης, ἀφήσας ἀρίστας ἐντυπώσεις. Διετήρησε δεσμοὺς μὲ τὴν Κόνιτσαν καὶ ἐκ τῶν πρώτων ἐζήτησε τὴν ἐγγραφήν του ὡς συνδρομητὴς «ΚΟΝΙΤ ΗΣ» καὶ πάντοτε ἐξεφράζετο μὲ ἐνθουσιασμὸν δι' αὐτήν. "Ετι στενώτερον συνεδέθη διὰ τοῦ γάμου τῆς κόρης του μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς Κονίτσης Πλοιάρχου τοῦ Β. Ναυτικοῦ κ. Πύρρου Παπαδιαμάντη.

'Η «ΚΟΝΙΤΣΑ» ἐκφράζει πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ τὰ θερμά της συλλυπητήρια.

— Μετ' ἴδιαιτέρας χαρᾶς καὶ ἰκανοποιήσεως πληροφοροῦμεν ὅτι ἐκ Κονίτσης καταγόμενος Διευθυντὴς τοῦ 'Υπουργείου Βιομηχανίας κ. Βασίλειος Τσίπης ἐτοποθετήθη ὡς Βοηθὸς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Μεταλλείων τοῦ 'Υπουργείου Βιομηχανίας. 'Η τοιαύτη τιμητικὴ τοποθέτησίς του ἀποτελεῖ ἀναγνώρισιν τῆς πράγματι ἐξαιρετικῆς του ἐπιδόσεως καὶ σταθμὸν διὰ τὴν ταχεῖαν προαγωγήν του εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἦν εύχομεθα δόλοψύχως.

— 'Ο κ. Σοφοκλῆς Οἰκονομίδης ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Ἱερᾶς κολυμβήθρας εἰς τὸν Ναὸν τῆς ἀγίας Γλυκερίας - Γαλατίου - 'Αθηνῶν τὸ θῆλυ τέκνον τοῦ Κου καὶ τῆς Κας Γεωργίου Οἰκονομίδου χαρίσας εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα 'Ερασμία.

— 'Αφίκετο ἐκ Βελγικοῦ Κογκὸ ὁ Κος Δημήτριος Μηλίγγος μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἀδελφότητος «ὅ 'Αῶος».

— 'Αφίκετο ἐκ Γιοχάνεσμπουρκ ὁ Κ. Νικόλαος Γ. Λυμπερόπουλος μετὰ τῆς συζύγου του πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἴδιαιτέρας του πατρίδος Κονίτσης.

— Μετέβη δι' όλίγας ήμέρας εἰς τὴν
ιδιαιτέραν του Πατρίδα Μόλισταν ὁ
διακεκριμένος ἱατρὸς τοῦ Ε. Ε. Σ. Κος
Κούσιος μετὰ τῆς συζύγου του.

— 'Ανεχώρησεν διὰ Κόνιτσαν ἡ Κ.
'Ανδρομάχη Τσάνου καὶ ὁ Κος Χρῆσ.
Τσάνος.

— 'Ομοίως διὰ Πύργον ἡ Κα 'Αγα-
θὴ Δελλάρη.

— 'Ανεχώρησεν διὰ Κόνιτσαν ὁ Κος
Σπυρ. Δ. Μηλλίγγος φοιτητὴς 'Ια-
τρικῆς.

— 'Ο διακεκριμένος ἱατρὸς τοῦ Ε.Ε.Σ.
Κος Βασίλειος Σ. Γκατσόπουλος ἐκ
Πωγωνίσκου ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος
τέκνου.

— 'Ανεχώρησεν δι' 'Ηνωμένας Πολι-
τείας 'Αμερικῆς ἡ Κα Κατίνα 'Αντωνιά-
δου - Λυμπεροπούλου μετὰ τῶν τέ-
κνων της.

'Ιωαννινα.

— Τὴν 18ην λήγοντος ἀπεβίωσεν
ὁ Δημήτριος Γεροντάκης ἐπ' ἀδελφῇ
γαμπρὸς τοῦ Κ. 'Αριστοκλῆ Πύρρου
Δικηγόρου. Πλήρης ήμερῶν 80 ἔτῶν
καὶ περιβαλλόμενος ἀπὸ τὴν στοργι-
κὴν φροντίδα τῶν τέκνων του.

— 'Αφίχθη ἐκ Κερκύρας ἡ Κα 'Αγγε-
λικούλα Νικήτα Γ. Λυμπεροπούλου.

ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑΝ ΜΑΣ.

— 'Ενεκρίθη ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου
Γεωργίας πίστωσις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν
ἔργων πρὸς διευθύτησιν τοῦ χειμάρρου
Πουρνιὰ - Βουρκοποτάμου.

— Εἰς τὸ πρόγραμμα γεωργικοῦ
ἐξηλεκτρισμοῦ Ν. 'Ιωαννίνων, συμπε-
ριελήφθη καὶ ἡ δι' ἡλεκτρικῆς ἐνερ-
γείας ἄντλησις ὅδατος, πρὸς ἀρδευσιν
καὶ τῶν ὑπολοίπων στρεμμάτων τῆς
κοιλάδος Κονίτσης.

Πληροφορούμεθα ὅτι παρὰ τῆς
ὑπηρεσίας τοῦ προγράμματος ἀναπτύ-
ξεως 'Ηπείρου συνεχίζεται ἡ προσπά-
θεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναδα-
σμοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν Κονίτσης.

Εἰς συγκέντρωσιν ἐν Κονίτσῃ τῶν
παραγωγῶν ἀνεπτύχθη διεξοδικῶς ἡ

† [é d' d']
ταῖρις

Κόνιτσα
30-7-62
Τὴν 18-
7-62 ἐγέ-
νετο ἡ ἔν-
αρξις τῆς

λειτουργίας τῆς πρώτης περιόδου τῶν
μαθητικῶν κατασκηνώσεων Πεκλαρίου-
Κονίτσης, ἡ ὅποια λήγει τὴν 10ην Αύ-
γούστου. Ἡ δὲ δευτέρα περίοδος ἀρ-
χίζει τὴν 11ην Αύγούστου καὶ λήγει
τὴν 3ην Σεπτεμβρίου. θὰ περιλάβῃ δὲ
τὰ παιδιὰ τῆς ἔκπαιδευτικῆς περιφε-
ρίας Κονίτσης 'Αρχηγὸς καὶ τῶν δύο
περιόδων ὥρισθη ὁ δημοδιδάσκαλος
κ. Παῦλος Βέλος.

— 'Αφίχθησαν ἦδη εἰς τὸ ἐνταῦθα 'Υ-
ποκατάστημα τῆς Α.Τ.Ε. αἱ πιστώσεις
συνταξιοδοτήσεως Α'. τριμήνου τῶν
ἀγροτῶν τῶν δύο πρώτων χωρίων
τῆς 'Επαρχίας μας, Πυρσογιάννης καὶ
Μολυβδοσκεπάστου, καὶ ἀναμένονται
καὶ τῶν ἄλλων χωρίων.

Τὰ χρήματα θὰ παραληφθοῦν ὑπὸ
τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων καὶ

οἰκονομικὴ καὶ τεχνικὴ πλευρὰ τῆς
ἐφαρμογῆς τοῦ ἀναδασμοῦ.

Τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς
συγκεντρώσεως δύναται νὰ θεωρηθῇ
ὡς ἐνα ἀκόμη θετικὸν τμῆμα προόδου
καθ' ὅσον πολλοὶ τῶν παραγωγῶν
ὑπέγραψαν δήλωσιν ὅτι ἐπιθυμοῦν τὴν
ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναδασμοῦ.

— 'Επίσης πληροφορούμεθα ὅτι ἐγέ-
νετο δημοπρασία διὰ τὴν κατασκευὴν
ἀρδευτικῶν ἔργων εἰς Βούρμπιανην,
τῆς δαπάνης προϋπολογισθείσης εἰς
δραχμὰς 290.000.

Θεσσαλονίκη

— 'Ετελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ.
Δημ. 'Ι. Καραγιάννη πολιτικοῦ ὑπομη-
χανικοῦ ἐκ Πυρσογιάννης μετὰ τῆς
Δίδος 'Ισμήνης 'Αντωνοπούλου. Τοὺς
στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Α. Καρα-
γιάννης.

θὰ διανεμηθοῦν ὑπ' αὐτῶν εἰς τοὺς δικαιούχους.

—'Απὸ τὴν 17 Ἰουλίου ἅπαντα τὰ παραμεθόρια χωρία τοῦ Γράμμου, Πυρσόγιανη, Βούρμπιανη, Ἀσημοχῶρι, κλ. ἡνώθησαν ἀπ' εὐθείας μὲ τὸ ἔργοστάσιον ἡλεκτροπαραγωγῆς Κονίτσης.

—Τὴν 23-7-62 ὁ Νομίατρος Ἰωαννίνων κ. **Οἰκονομόπουλος** ἀφιχθεὶς εἰς Κόνιτσαν ἐπεθεώρησε τὸν ἀνακαινισθέντα θερινο-χειμερινὸν κινηματογράφον ΣΙΝΕ-ΠΑΝΘΕΟΝ τοῦ κ. Σ. Πηγαδᾶ, καὶ ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς τὸ χωρίον Νικάνορα πρὸς ἔξετασιν ἀσθενῶν πασχόντων ἐκ διφθερίτιδος.

—Εἰς τὸ χωρίον Κλειδωνιὰ παρουσιάσθησαν κρούσματα λεϊσμανιάσεως. 'Υπὸ τοῦ ὑγειονομικοῦ Κέντρου Ἰωαννίνων ἀπεστάλη συνεργεῖον πρὸς ψεκασμὸν τῶν οἰκιῶν.

—'Απὸ τὴν 22αν Ἰουλίου ἥρχισεν εἰς τὴν Ἀναγνωστοπούλειον Σχολὴν ἥ παράδοσις γεωργικῶν μαθημάτων, σχετικῶν μὲ τὴν δημιουργίαν καὶ καλλιέργειαν Σχολικῶν κήπων κλπ., εἰς Δημοδιδασκάλους ἀπὸ ὅλας τὰς ἐκπαιδευτικὰς περιφερείας τῆς Ἡπείρου.

—Τὴν 25-7-62, κατόπιν τηλεγραφήματος τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, ὁ Νομίατρος κ. Γ. Οἰκονομόπουλος μετέβη εἰς Ἀγίαν Βαρβάρα ὅπου παρουσιάσθησαν κρούσματα διφθερίτιδος.

—Τὴν 29-7-62 ἡ ὄρειβατικὴ ὁμὰς Κονίτσης, διὰ πέντε μελῶν, ἐπραγματοποίησεν ἀνάβασιν εἰς τὰ Ριζὰ Γκαμήλας (τούμπια) ὑψόμετρον 2050.

Βούρμπιανη

Μὲ ἔξαιρετικὸ κέφι, γιορτάστηκε ἔφέτος τὸ πανηγῦρι τοῦ Ἀηλιῶς τῆς Βούρμπιανης, τὸ ὅποιο συμπίπτει σχεδὸν πάντοτε μὲ τὸ ἔτησιο προσκύνημα τῆς «γαίης πατρίδος» ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ Βουρμπιανιτῶν. Καὶ οἱ προσκυνηταὶ ὑπῆρξαν ἔφέτος πάμπολοι.

'Απὸ τὴν Ἀθήνα κατέφθασαν, οἰκογενειακῶς καὶ μή, οἱ κ. κ. Β. Καραγιάννης, Κ. Καραγιάννης, Κ. Κονίνης, Ἀθ. Παπακώστας, Κ. Μπάρκης, Σ. Μπάρκης, Β. Βραχνάκης, Ἀθ. Κακαβᾶς, Λ. Τσόφας, Ν. Σαμαρᾶς, Δ. Κιτσαντώνης, Δ. Ράπτος, καὶ ἄλλοι.

'Απὸ τὴ Θεσσαλονίκη οἱ οἰκογένειες Νίτσα καὶ Ψύλλα. 'Απὸ τὴν Πάτρα ἥ κ. Εἰρήνη Φούντου οἰκογενειακῶς.

Οἱ Γιαννιῶτες πάλι κατέφθασαν ἀθρόοι, καὶ ἥταν ὅλοι τους σχεδὸν σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ὅπως οἱ κ. κ. Εύαγ. Τέρτσης, Β. Πορφύρης, Χ. Παπατζήμας, Φ. Ραφτόπουλος, Σ. Τσούνης, Β. Λιόλης, Χ. Τέρτσης, οἱ οἰκογένειες Α. Τσούνη, Ε. Ζούνη, Ν. Μάνου, καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

'Απὸ τὴν Κόνιτσα παρευρέθηκαν ὁ ὑποφαινόμενος, ὁ κ. Μ. Βλάχος. καὶ ὁ κ. Ν. Παπαχρῆστος. Οἱ μόνιμοι κάτοικοι τοῦ χωριοῦ παρευρέθηκαν σχεδὸν ὅλοι.

Τὰ γλέντια καὶ οἱ χοροὶ ἀρχίσανε ἀπὸ τὴν παραμονή, στὴν ἀγορὰ καὶ τὰ καφενεῖα τοῦ χωριοῦ, καὶ ἀπὸ τὴν προπαραμονὴ ἀκόμη, ἀλλὰ αὐτὰ ἥταν τὰ προεόρτια.

Τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς, μ' ὅλο ποὺ δούρανὸς ἥταν βουρκωμένος καὶ τὸ κρύο αἰσθητό, ἀνεβήκανε ὅλοι στὸ γραφικὸ ἐκκλησάκι.

Πρὶν σκολάσῃ ἥ λειτουργία, τὰ ἀρνιὰ σφαχτήκανε καὶ σουβλιστήκανε, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἀποφάσιζε νὰ βάλῃ πρῶτος φωτιά, γιατὶ φοβότανε μήπως ξεσπάσῃ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ ἥ ὄργὴ τοῦ Δία ποὺ εἶχε φορτώσει τὸν οὐρανὸ μὲ μολυβένια σύννεφα. "Εξαφνα ὅμως, φάνηκε νὰ ξανοίγῃ καὶ νὰ ἀραιώνῃ ἥ συννεφιά πρὸς τὴ Μιτσουράβιανη, καὶ πρῶτοι δούρανὸς καὶ ὁ ἐπίτροπος τοῦ Ἀηλιὰ κ. Καραγιάννης, μετέδωσαν τὸ ἱερὸν πῦρ στὰ συσσωρευμένα ξύλα των, καὶ ἀρχισαν νὰ γυρίζουν τούς ὄβελίας των, καὶ ἀμέσως τοὺς ἐμιμήθησαν ὅλοι. Σὲ λίγο ἀρχισαν τὰ ὅργανα καὶ σιγὰ-σιγά, ἐνῶ σιγοψηνόντουσαν τὰ ἀρνιὰ καὶ

τὰ κοκορέτσια ἄναψε τὸ γλέντι.

‘Ο Προφήτης Ἡλίας ἔκανε τὸ θαῦμα του. Συνεκράτησε τὴν βροχὴν κι’ ἔδιωξε τὰ σύννεφα.

“Ετσι τὸ φαγοπότι, τὰ τραγούδια καὶ οἱ χοροὶ συνεχίστηκαν ὅλη τὴν ἡμέρα στὸ περίφημο «σιάδι τῆς βρύσης τοῦ γελαδάρη» καὶ μετὰ τὸ βράδυ ὡς τὶς τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα στὴν ἀγορά.

A. Εὔθυμίου.

Κόνιτσα (10-8-62).

— ‘Αφίχθη πρὸ τῆς ἡμερῶν ἐκ Δυτ. Γερμανίας ὁ ὁδοντίατρος κ. **Κων. Φλώρος**, ὃπου παρηκολούθησεν τὰς ἐργασίας τοῦ ἐν Κολωνίᾳ συγκροτηθέντος 13ου Διεθνοῦς ὁδοντιατρικοῦ Συνεδρίου.

— Τὴν 26-7-62 ἀφίχθησαν ὁ δικηγόρος κ. **Ναπ. Μπάρκης** Πρόεδρος τοῦ Τ.Σ.Α. μετὰ τῆς κυρίας του, καὶ ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος τῆς Ἐπαρχίας μας κ. **Α. Κατσένης**, οἵ δόποιοι μετέβησαν ἀκολούθως εἰς Πηγήν, Ἀγ. Παρασκευήν, Φούρκαν καὶ ἄλλα χωρία τῆς Ἐπαρχίας μας.

— ‘Αφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν οἱ Συμπατριῶται **Εύρ. Ζδράβος**, καθὼς καὶ ἡ κα **Σοῦλα Γκότζεν**.

— Τὴν 28ην 7-62 ἀφίχθη ὁ Συμπατριώτης κ. **Γ. έτρος Δόβας**, Διευθυντὴς τοῦ ‘Υπουργείου Συντονισμοῦ.

— ‘Αφίχθησαν ἐξ Ἀρτης ὁ κ. **B. Νάτσης** καὶ ὁ υἱός του κ. **Τηλ. Νάτσης** γεωπόνος ὑπηρετῶν εἰς τὴν ἐκεῖ ‘Υπηρεσίαν ἐγγείων βελτιώσεων.

— Τὴν 30-7-62 ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὃπου μετέσχε ἐκτάκτου Συνεδριάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ὁποίας τυγχάνει μέλος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. **Χριστόφορος**.

— Επίσης ἐξ Ἀθηνῶν ὁ συμπατριώτης κ. **Κων. Παπαδημούλης** μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ὁ κ. **Δημ. Ζδράβος** καὶ ὁ κ. **Παῦλος Χουλιαρᾶς**.

— ‘Αφίχθησαν ἐξ Ηνωμ. Πολιτειῶν Αμερικῆς, ὃπου είχον μεταβῆ πρὸς ἐπίσκεψιν συγγενῶν των οἱ κ. κ. **Βασίλειος** καὶ **Νικόλαος Ρόζος** ἐκ Πύργου.

‘Αφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν μεταβαίνων εἰς τὴν ἴδιαιτέραν Πατρίδα του Βούρμπιανην ὁ κ. **Γεωργ. Παπασωτηρίου**.

— ‘Αφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. **Ιωάννης Λυμπερόπουλος** δικηγόρος καὶ συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ μας, καὶ οἱ ἀδελφοί του κ. **Νικ. Λυμπερόπουλος** ἐκ Γιόχανες-μπούρκ καὶ κ. **Νικ. Ιωάννης Λυμπερόπουλος** ἐκ Κερκύρας, ἀπαντες οἰκογενειακῶς.

— Τὴν 29ην 7-62 ἐτελέσθησαν εἰς Πάδες οἱ γάμοι τοῦ ἄρτι ἀφιχθέντος ἐκ Δυτ. Γερμανίας κ. **Κων. Σουγκάρου** μετὰ τῆς Δεσποινίδος **Ολγας Κασκαβέλη**. Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. **Ιωάν. Σίμος** ἐμπόρος ἐν Κονίτσῃ.

— Ο κ. **Ιωάννης Κουφάλας** ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου.

— Τὴν 8ην 8-62 ὁ ὁδοντίατρος κ. **Κ. Φλώρος** ἀνεδέξατο ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς κολυμβήθρας τὴν χαριτωμένην κορούλαν τοῦ ἄρτι ἀφιχθέντος ἐξ Ἀθηνῶν ἀδελφοῦ του κ. **Παναγιώτου Φλώρου** ὑπομοιράρχου χωροφυλακῆς, χαρίσας εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα **Βασιλική**.

— Ο κ. **Γεωργ. Τζένας** ἐγένετο πατὴρ ἄρρενος τέκνου.

— Τὴν 7-8-62 πέντε Γερμανοὶ τουρίσται διηλθον ἐκ Κονίτσης, διασχίζοντες πεζῇ ἢ μέ ωτὸ-στὸπ τὴν ‘Ηπειρον καὶ Μακεδονίαν.

— Τὴν 8-8-62 συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν Κονίτσης καὶ παρεπέμφθη εἰς τὴν εἰσαγγελίαν ὁ Φίλιππος Νικολάου ἐτῶν 32 ἐκ Καβασίλων διότι κατεῖχεν παρανόμως χειροβομβίδας Ιταλικοῦ τύπου.

Τὴν 5-8-62 ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμάδα Κονίτσης μεταβᾶσα εἰς Βασιλικὸν ἔδωσε φιλικὴν συνάντησιν μετὰ τῆς ἐκεῖ ὁμάδος καὶ ἐπεβλήθη αὐτῆς μὲ τέρματα 6-1.

— Οἰκοδομικὸς ὄργασμὸς ἐπικρατεῖ ἐφέτος εἰς τὴν Κόνιτσαν. “Ηδη κατεσκευάσθη ὁ σκελετὸς τῆς ἐμπροσθίας πτέρυγος τῶν ἐπὶ τῆς κεντρικῆς Πλατείας ἀνεγειρομένων καταστημάτων ἴδιοκτησίας τοῦ Δήμου, καὶ συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν κατασκευὴν

καὶ τῆς δευτέρας πτέρυγος. 'Ο φιλοπρόοδος συμπατριώτης κ. **Η. Μπούσμπουλας** κατασκευάζει δύο νέα καταστήματα, ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δόποίων θὰ στεγασθῇ τὸ πρῶτον ἐν Κονίτσῃ Γερμ. τύπου ἀρτοποιεῖον.

—'Ο θερινο - χειμερινὸς κινηματογράφος «ΣΙΝΕ - ΠΑΝΘΕΟΝ» τοῦ κ. Πηγαδᾶ εύρισκεται ἐν τῷ περατοῦσθαι καὶ λειτουργεῖ ἀπὸ καιροῦ. 'Ἐπὶ πλέον δὲ τρία καινουργῆ καὶ συγχρονισμένα καταστήματα, τῶν κ. κ. Δ. Γκάσιου, Σ. Κιτσάτη, καὶ Α. Λώλου ἀποπερατούμενα πρόκειται νὰ στολίσουν ἐντὸς ὀλίγου τὴν πλατείαν μας. Καὶ δὲν εἶναι μόνον τὰ καταστήματα, καὶ ἀρκετὰ σπίτια ἀνηγέρθησαν ἡ εύρισκονται ὑπὸ ἀνέγερσιν στὴν Κόνιτσα.

—'Αφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 10-8-62 ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. **Θεόδωρος**.

—'Αφίχθη ἐξ Αἰθιοπίας ὁ κ. **Χρυσόστομος Τσομπᾶνος**.

—'Ἐπίσης ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. **Νικ. Τσάκα**; ὑπεύθυνος τοῦ Περιοδικοῦ μας καὶ ἐπίτιμον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν «ὁ ΑΩΟΣ».

—Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κονίτσης εἰς προχθεσινὴν σύσκεψίν του, ἀπεφάσισεν ὅπως ὁ Δῆμος παράσχῃ πᾶσαν δυνατὴν ἥθικὴν καὶ ὑλικὴν συμπαράστασιν εἰς τὸ Πρόγραμμα ἀναπτύξεως Ἡπείρου διὰ τὴν προβλεπόμενην δημιουργίαν κέντρου χειμερινῶν σπὸρ ἐπὶ τοῦ ὄροπεδίου τῶν λιμνῶν (Τύμφης) καὶ ἔγκατάστασιν Τελεφερίκ ἐντὸς τῆς χαράδρας τοῦ Ἀώου. Τὴν αὐτὴν ἀπόφασιν ἔλαβεν ἐπίσης καὶ ἡ ὀρειβατικὴ ὁμὰς Κονίτσης εἰς ἔκτακτον γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν της.

—Τὴν 2αν 8-62 καὶ περὶ ὥραν 4ην ἀπογευματινὴν εἰς τὸ Κοινοτικὸν δάσος Ἀμαράντου, εἰς θέσιν Παλαμάνι, παρὰ τὴν Ἑλληνοαλβανικὴν μεθόριον, ἔξερράγη πυρκαϊὰ ἀποτεφρώσασα περὶ τὰ 80 στρέμματα δασικῆς ἔκτάσεως καὶ προκαλέσασα περὶ τὰς 10.000

δραχμὰς ζημίαν. Σπεύσαντες ἀμέσως ἐπὶ τόπου οἱ κ. κ. Γκάλιος δασολόγος, 'Αναστασόπουλος δασονόμος, καὶ Παπαγιάννης δασοκόμος, μετ' ἄλλων κατωτέρων δασικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δασαρχείου μας, ὁ Διοικητὴς τῆς ὑποδ. χωρ)κῆς Κονίτσης Μοίραρχος κ. Στάχτιαρης μετὰ ἀνδρῶν τῆς χωροφυλακῆς, καθὼς καὶ στρατιωτικὰ τμῆματα ὑπὸ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν κ. Ζῶτον χωρικοὶ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων, κατέσβεσαν αὐτὴν ἔγκαίρως.

—Τὴν 4-8-62 διῆλθεν ἐκ Κονίτσης ὁ κ. **Κων. Πανόπουλος** φοιτητὴς φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ἀσχολούμενος μὲ τὴν λαϊκὴν ποίησιν, μὲ σκοπὸν νὰ περισυλλέξῃ λαογραφικὸν ὑλικόν, καὶ κυρίως ἀνέκδοτα δημοτικὰ τραγούδια καὶ στιχοπλάκια τῆς Ἡπείρου.

—'Ο συμπατριώτης ἔμπορος κ. **Β. Παναγιωτίδης**. ἀνεῦρε ἐπὶ τοῦ μπάγκου του χρηματόδια ἀ ἐκ 50.000 δραχμῶν, λησμονηθὲν ὑπὸ Ἰωαννίτου ἔμπόρου ὅστις τὸ εἶχε λάβει πρός μεταφορὰν εἰς Ἰωάννινα, τὸ ὅποιον καὶ παρέδωσεν εὔθὺς εἰς τὸν δικαιοῦχον του.

—Τὴν 6-8-62 διενεμήθησαν εἰς τοὺς συνταξιούχους ἀγρότας Κονίτσης τὰ βιβλιάρια συντάξεώς των, ὑπὸ τοῦ Δημάρχου κ. **Ρούση**. Εἰς δὲ τὰ χωρία διενεμήθησαν ώσαύτως ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν Κοινοτήτων.

—7-8-62 'Αφίχθη εἰς Κόνιτσαν κινητὸν κινηματογραφικὸν συνεργείον τοῦ 'Υπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως, τὸ ὅποιον παρέμεινεν ἐπὶ τριήμερον καὶ ἐπρόβαλεν ταινίας μορφωτικοῦ καὶ ψυχαγωγικοῦ περιεχομένου, ἦνοιξεν δὲ καὶ ἔκθεσιν μέ εἰκόνας καὶ φωτογραφίας τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τοῦ κ. **Καραμανλῆ** ἐκτελεσθέντων μεγάλων Κοινωφελῶν ἔργων.

(Κόνιτσα 20-8-62)

—Τὴν 12-8-62 ἀφίχθη ἐκ θεσσαλονίκης οἰκογενειακῶς ὁ κ. **Βασίλειος**

Κονίνης μεταβαίνων εἰς Βούρμπιανην.

—'Αφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν μετὰ τῆς κυρίας του, διὰ Βούρμπιανην ὁ κ. **Νικ. Παπασωτηρίου**. Γυμνασιάρχης.

—'Αφίχθησαν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Καλαμάτας ὁ κ. **Δ. Τσαρτσάλης** μετὰ τῆς κυρίας του.

—'Αφίχθησαν διὰ Πυρσόγιαννην οἱ κ. κ. **Θωμᾶς Χατζῆς** ἐκ θεσ)κης, καὶ **Π. Φρόντζος**, **Σ. Γεραβέλης**, καὶ **Γ. Γκόρτσος** ἐξ Ἀθηνῶν.

—'Αφίχθη ἐκ Τριπόλεως διὰ Πάδες ὁ Γεν. **Αρχίατρος** κ. **Ν. Γιάκας**.

—'Αφίχθη ἐκ Καΐρου ἡ κ. **Ερασμία Λιάπη** μετὰ τῶν τέκνων της.

—'Αφίχθησαν ἐξ "Αρτης οἱ κ. κ. **Νικ. Μητσάνης** μετὰ τῆς κυρίας του, καὶ ὁ κ. **Βασ. Παπαμιχαήλ**.

—Τὴν 11-8-62 ἔληξεν ἡ πρώτη κατασκηνωτικὴ περίοδος τῶν μαθητικῶν κατασκηνώσεων Πεκλαρίου Κονίτσης, ἥρχισεν ἡ δευτέρα ἡ ὅποια περιλαμβάνει παιδιὰ τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Κονίτσης.

—Τὴν 11-8-62 καὶ περὶ ὥραν 1.30 μ.μ. ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ 'Υφυπουργὸς 'Εθν. 'Αμύνης κ. Κούνδουρος συνοδευόμενος ὑιὸς τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. 'Ι Ντέτσικα ἄλλοτε Διοικητοῦ τοῦ 2)12 τάγματος Ε.Ο.Ε.Α. περιφερείας Κονίτσης, τοῦ Στρατηγοῦ Διοικητοῦ τῆς 8ης Μεραρχίας κ. Βέλλιου καὶ ἄλλων ἀνωτ. ἀξιωματικῶν.

Τὸν κ. 'Υφυπουργὸν ὑπεδέχθησαν ὁ Δήμαρχος κ. Ρούσης, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χριστόφορος, ὁ "Ἐπαρχος κ. Ροντογιάννης, καὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῶν 'Αρχῶν καὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως, τὸν προσεσφώνησαν ὁ κ. Δήμσρχος καὶ ὁ Μητροπολίτης μας, καὶ ἀκολούθως ὁ κ. Κούνδουρος μετέβη εἰς τὸ ἐνταῦθα Στρατόπεδον τοῦ 583 Τάγμ. πεζικοῦ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν Στρατιωτικῶν Μονάδων.

Ο κ. 'Υφυπουργὸς ὑπεσχέθη εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην καὶ τὸν κ. Δήμαρχον ὅτι λίαν συντόμως θὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα μέσω τῆς 8ης Μεραρχίας ὅπως ἡ ΜΟΜΑ ἀναλά-

βῃ τὴν νέαν διαδόρφωσιν (διάνοιξιν) τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς πλατείας Δημαρχείου Κονίτσης μέχρι Πλατανίων.

—Τὴν 12-8-62 καὶ περὶ ὥραν 12ην μεσημβρινήν, ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσαν ἀνεπισήμως αἱ **Αὔτων Μεγολειότητες** οἱ **Βασιλεῖς**, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῆς πριγκιπίσσης **Εἰρήνης**, τοῦ **Πρίγκιπος Μιχαήλ**, τοῦ **Νομάρχου** κ. **Καλογεροπούλου**, καὶ ἄλλων ἐπισήμων.

Παρέμειναν δ' ἐπ' ὄλιγον εἰς τὴν Λέσχην ἀξιωματικῶν ὅπου τοὺς ἐδεξιώθη ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἐπ' ἀνεία Διοικητὴν τοῦ 583 τάγματος 'Υποδιοικητὴς κ. Διαμάντης, καὶ κατόπιν, ἀφοῦ ἐφωτογραφήθησαν ἐν μέσω τῶν μελῶν τῶν κατὰ σύμπτωσιν ἀφιχθέντων ἐνταῦθα ἐκδρομέων τῆς 'Εθνικῆς 'Εστίας 'Αθηνῶν, ἀνεχώρησαν προπεμπόμενοι ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων ἐκπροσώπων τῶν 'Αρχῶν καὶ πολλῶν πολιτῶν.

Τὴν 13-8-62 καὶ περὶ ὥραν 2.30 μ.μ. προερχόμενοι ἐκ Μολυβδοσκεπάστου καὶ Μπουραζανίου ἀφίχθησαν εἰς Κόνιτσαν. 'Ο ύπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. 'Αβέρωφ καὶ ὁ Πρεσβευτὴς τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν κ. **Λαμπουΐ** μετὰ τῆς κυρίας του, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κ. **Καλογεροπούλου** καὶ τῶν κ.κ. **Λαμπούρ** μέλους τῆς Διεθνοῦς 'Επιτροπῆς ἐμπειρογνομῶν τοῦ Προγράμ. 'Αναπτύξεως, 'Εξάρχου ὑπευθύνου τοῦ Προγράμ. 'Αναπτύξεως 'Ηπείρου, **Κοσμαδοπούλου** Διευθυντοῦ τοῦ διπλωμ. γραφείου τοῦ κ. 'Αβέρωφ. **Z. Φούφα** Διευθυντοῦ τοῦ πολιτικοῦ γραφείου του καὶ ἄλλων. Τούτους ὑπεδέχθησαν ὁ Δημαρχῶν κ. Α. Πηγαδᾶς, ὁ ἐπαρχος κ. Ροντογιάννης, ὁ ὑποδιοικητὴς τοῦ 583 τάγματος κ. Διαμάντης, ὁ διοικητὴς ὑποδ. χωρ)κῆς κ. Γ. Στάχτιαρης, ὁ εἰρηνοδίκης κ. Μωραΐτης, ὁ Δασάρχης κ. Γκόγκος, ὁ Διευθυντὴς τῆς ΑΤΕ κ. Σκλῆνος καὶ πολλοὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι καὶ πολίται τῆς Κονίτσης.

Αἱ Α.Ε. κ. κ. 'Αβέρωφ καὶ Λαμπουΐ μετὰ τῆς συνοδείας των, ἀφοῦ παρέ-

μειναν ἐπ' ὄλιγον καὶ ἀνεπαύθησαν εἰς τὴν Λέσχην ἀξιωματικῶν, μετέβησαν εἰς τὸ ἑστιατόρισν τοῦ κ. Π. Ζδράβου ὅπου ἐγευμάτισαν.

Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ κ. ύπουργὸς ἐδέχθη ἐπιτροπὰς τῶν Κοινοτήτων Ἀγ. Παρασκευῆς, καὶ λάκκας Ἀώου, αἱ ὅποιαι τοῦ ἔξεθεσαν τὰ αἰτήματά των κυρίως συγκοινωνιακῆς φύσεως τὰ ὅποια ἔλαβεν ὑπὸ σημείωσιν, καθὼς καὶ διαφόρους ἴδιώτας.

— Πρὸ ἡμερῶν ὁ ἐπαρχος κ. Ροντογιάννης μετὰ τοῦ Δασάρχου κ. Γκόγκου μετέβησαν εἰς Ἀετομηλίτσαν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς διανοιγομένης ἐκεῖ νέας δασικῆς ὁδοῦ, καὶ ἀκολούθως Δίστρατον, καὶ "Ἀρματα ὅπου ἔξεκαθαρίσθη διὰ μπολντόζας ἀποσταλείσης ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Ἰωαννίνων ἡ ἐκεῖ ὑπάρχουσαι ἀμαξιτὴ ὁδός.

— Τὴν 18-8-62 ἡ κ. Ντόκου Ἀλαΐα ἐβάπτισε τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. Γεωργίου Στεφάνου χαρίσασαι εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα Κωστάκης.

— Τὴν 19-8-62 ὁ κ. Γ. Κολοβὸς ἀνεδέξατο ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς κολυμβῆθρας τὴν κοροῦλαν τοῦ κ. Δ. Στεφάνου ταμιακοῦ ὑπαλλήλου χαρίσας εἰς αὐτὴν τὸ ὄνομα Σοφία.

— Τὴν 19-8-62 ὁ κ. Βασίλειος Ἀντωνίου καὶ ἡ δῖς Εύδοκία Κέκου ἐκ Πύργου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Κονίτσῃ.

Εἰς Ἀμάραντον τὴν 20-8-62 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Φωτίου Ε. Παπαδήμα, μετὰ τῆς δίδος Ἐλένης Γ. Παπαδήμας.

‘Υπὸ τῆς Ἐνώσεως Συνεταιρισμῶν Κονίτσης ἥρχισεν καταβαλλόμενον ἀπὸ χθὲς τὸ πρῶτον τρίμηνον (τρίτον τοῦ 1962) τῶν Συντάξεων τῶν ἀγροτῶν.

— Τὴν 14-8-62 ἐπέστρεψαν ἐξ Ἰωαννίνων ὅπου διεκρίθησαν εἰς τοὺς ἐκεῖ διοργανωθέντας ὑπὸ τῆς Ε.Η.Μ. λαϊκοὺς χοροὺς οἱ χορευτικοὶ ὅμιλοι Κονίτσης, Φούρκας, καὶ Πουρνιᾶς.

Μὲ πρωτοφανῆ, κοσμοσυρροὴν ἐορτάσθηκε τὴν 16)8)62 τὸ πανηγῦρι τῆς Μολυβδοσκεπάστου, εἰς τὸ ὅποιον ἐκτὸς τῶν κατοίκων τῶν περιχώρων

καὶ ἀρκετῶν Κονιτσιωτῶν, παρευρέθησαν καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀνωτ. Διοι)σεως χωρ)κῆς Ἡπείρου Συν)χης κ. Ζαφειρόπουλος καὶ ὁ Δήμαρχος Ἰωαννιτῶν κ. Γ. Σαηκᾶς.

Ἐπίσης καὶ τὰ πανηγύρια τῶν χωριῶν τῆς λάκκας Ἀώου Παλαιοσελίου, Παίδω, Ἀρμάτων, καὶ Διστράτου, ἐορτάσθηκαν ὅπως πάντα μὲ ἀφθαστο κέφι καθὼς καὶ τὰ πανηγύρια τῆς Πυρσόγιαννης, Γοργοποτάμου, Ἀετομηλίτσης, πύργου, καὶ ἄλλων χωριῶν.

— Τὸ πανηγῦρι τῆς Παναγίας ἀπάνω Κονίτσης ἐορτάσθηκε ἐφέτος καὶ αὐτὸ μὲ ἔξαιρετικὴ ἐπιτυχία.

Μετὰ τὸν ἐκκλησιασμὸν πολλοὶ παρέμειναν κάτω ἀπὸ τὰ βαθύσκια πλατάνια ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ τὸ στρώσανε στὸ φαγοπότι καὶ στὸ χορό. Τὸ γλέντι ουνεχίσθηκε ως ἀργὰ τὰ μεσάνυχτα στὰ «Πλατάνια» ὅπου εἶχε συγκεντρωθῆ πολὺς κόσμος.

— Τὴν 20-8-62 ἀφίχθη εἰς Κόνιτσαν ὁ ὑποστράτηγος κ. Μπούς τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς Στρατιωτικῆς ἀποστολῆς, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ ἑτέρων Ἀμερικανῶν ἀξιωματικῶν. Οὗτος ἐπεσκέφθη τὸ στρατόπεδον τοῦ 583 τάγμ. πεζικοῦ γενόμενος δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ἀντισυν)χου κ. Κολιοπούλου, καθὼς καὶ τὰ γραφεῖα (ἔδραν) τοῦ 3161 τάγματος Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὅπου τὸν ὑπεδέχθη ὁ Διοικητὴς αὐτοῦ ταγματάρχης κ. Η. Τριανταφυλλίδης.

Διόρθωσις ἀβλεψίας

Εἰς τὸ τεῦχος Ἰουλίου 1962 τῆς «Κονίτσης» σελ. 13 ἐρμηνεύθησαν λόγω ἡμετέρου ἡ τυπογραφικοῦ λάθους τὰ ἀρχικὰ τῆς E.N.B.E. ως Ἐθνικὴ Νεολαία Βορείου Ἡπείρου, ἐνῷ τὸ ὄρθον είναι (Ἐθνικὴ Νεολαία Βορείου Ἑλλάδος).

A. Εύθυμιον.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ ΜΕΓΑΛΗ
ΕΜΠΟΡΟΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΚΟΝΙΤΣΗΣ
ΤΟ ΠΑΖΑΡΟΠΟΥΛΟΝ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Τὴν 20ὴν Σεπτεμβρίου 1962 ἔως 30ὴν τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τελεῖται ἡ γνωστὴ 'Εμποροζωοπανήγυρις Κονίτσης.

Εἶναι ἡ μεγαλυτέρα καὶ ἀρχαιοτέρα 'Εμποροζωοπανήγυρις 'Ηπείρου.

Θὰ συγκεντρωθῶσι ἐν αὐτῇ πλεῖστα 'Εμπορεύματα, Ζῶα καὶ ἐγχώρια ὑφαντουργικά, γεωργοδενδροκομικὰ καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα καὶ δὴ οἱ περίφημοι τυροὶ τῆς 'Αετομελίτσης (Δέντσικον) καὶ αἱ ὄνομασται ΒΕΛΕΝΤΖΑΙ τῆς Σαμαρίνας καὶ ξακουστὰ κελήμια Λειβαδιᾶς καὶ 'Αραχώβης.

Οἱ κάτοχοι ὑποζυγίων καὶ γενικῶς ζώων πρὸς πώλησιν δέον νὰ φέρωσι μεθ' ἔαυτῶν τὰ πιστοποιητικὰ κυριότητος αὐτῶν.

'Ο Δῆμος διαθέτει καταλλήλους χώρους διὰ τὴν παραμονὴν τῶν ζώων καὶ ἔκθεσιν ἐμπορευμάτων κ.λ.π. εἰδῶν.

Διαβεβαιοῦμεν τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ προσέλθωσι ὅτι θὰ τύχωσι πάσης δυνατῆς εύκολίας καὶ συνδρομῆς.

Διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος προμηνύεται μεγάλη κοσμοσυρροή καὶ ἔξαιρετικαὶ συναλλαγαί.

Οἱ κ. κ. Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτήτων καὶ λοιπαὶ 'Αρχαὶ πρὸς ὃς στέλλεται ἡ παροῦσα παρακαλοῦνται ὅπως δώσωσι εύρείαν εἰς ταύτην δημοσιότητα

'Εν Κονίτσῃ τῇ 20ῃ Αύγουστου 1962

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΥΣΗΣ